

**SINIF ÖĞRETMENLERİNİN BEDEN EĞİTİMİ
VE SPOR DERSLERİNDE KARŞILAŞTIKLARI
PROBLEMLERİN ARAŞTIRILMASI
(AFYONKARAHİSAR İL ÖRNEĞİ)**

**SEÇKİN İŞGÜZAR
YÜKSEK LİSANS TEZİ**

**DANIŞMAN
Dr. Öğr. Üyesi ADEM POYRAZ**

Tez No: 2021-011

2021 – AFYONKARAHİSAR

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ
AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ**

**SINIF ÖĞRETMENLERİNİN BEDEN EĞİTİMİ
VE SPOR DERSLERİNDE KARŞILAŞTIKLARI
PROBLEMLERİN ARAŞTIRILMASI
(AFYONKARAHİSAR İL ÖRNEĞİ)**

SEÇKİN İŞGÜZAR

**BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI
YÜKSEK LİSANS TEZİ**

**DANIŞMAN
Dr. Öğr. Üyesi ADEM POYRAZ**

Tez No: 2021-011

2021 – AFYONKARAHİSAR

TEZ KABUL VE ONAY SAYFASI

Afyon Kocatepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor **Anabilim Dalı'nda** Seçkin İŞGÜZAR tarafından hazırlanan “Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Ve Spor Dersinde Karşılaştıkları Problemlerin Araştırılması (Afyonkarahisar İl Örneği)” adlı tez çalışması lisansüstü eğitim ve öğretim yönetmeliğinin ilgili maddeleri uyarınca 25/01/2021 tarihinde aşağıdaki jüri tarafından **oy birliği** ile **YÜKSEK LİSANS TEZİ** olarak kabul edilmiştir

Başkan

Prof. Dr. Yücel OCAK

İmza

Üye

Doç.Dr. İsmail KAYA

İmza

Üye

Dr.Öğr. Üyesi Adem POYRAZ

İmza

Afyon Kocatepe Üniversitesi
Sağlık Bilimleri Enstitüsü Yönetim Kurulu'nun
..... / / tarih ve
.....sayılı kararıyla onaylanmıştır.

Prof. Dr. Esmâ KOZAN

Enstitü Müdürü

BİLİMSEL ETİK BİLDİRİMİ

Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Bilimsel Yayın Etiği İlkeleri ve Tez Yazım Kurallarına uygun olarak hazırladığım bu tez çalışmada;

- Tez içindeki bütün bilgi ve belgeleri akademik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi,
- Görsel, işitsel ve yazılı tüm bilgi ve sonuçları bilimsel ahlak kurallarına uygun olarak sunduğumu,
- Başkalarının eserlerinden yararlanılması durumunda ilgili eserlere bilimsel normlara uygun olarak atıfta bulunduğumu,
- Atıfta bulunduğum eserlerin tümünü kaynak olarak gösterdiğimi,
- Kullanılan verilerde herhangi bir tahrifat yapmadığımı,
- Bu tezin herhangi bir bölümünü Afyon Kocatepe Üniversitesi veya başka bir üniversitede başka bir tez çalışması olarak sunmadığımı

beyan ederim.

25/01/2021

İmza

Seçkin İŞGÜZAR

ÖZET

Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Ve Spor Dersinde Karşılaştıkları Problemlerin Araştırılması (Afyonkarahisar İl Örneği)

Bu çalışma, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve spor dersinde karşılaştıkları problemlerin araştırılması amacı ile yapılmıştır. Bu amaç doğrultusunda Afyonkarahisar il Milli Eğitim Müdürlüğüne bağlı merkez okullarda görev yapan sınıf öğretmenlerine beden eğitimi dersinde karşılaştıkları fiziki, uyumla, formasyon ve önemseme ile ilgili problemlere yönelik ölçek uygulanmıştır. Toplanan bu ölçekler Spss 22.0 paket programından yararlanılarak çözümlene aşaması gerçekleştirilmiştir. İstatistiksel anlamlılık için $p < 0.05$ anlamlılık düzeyi seçilmiştir.

Sonuç olarak bu çalışmada; sınıf öğretmenlerinin, beden eğitimi ve spor dersleriyle ilgili fiziksel şartlarda ciddi problemler yaşadığı ortaya çıkmıştır. Afyonkarahisar'da bulunan ilköğretim birinci kademedeki okullarda tesis ve malzeme yetersizliği öğretmenlerin birincil sorunu olarak çalışmamızda karşımıza çıkmaktadır. Uygulama problemlerine bakıldığında ise sınıf öğretmenlerinin ders saatlerinin fazla olması ve okul idaresinin yeterince beden eğitimi dersleri için öğretmenlere destek vermedikleri araştırma sonucunda ortaya çıkmıştır. Ayrıca öğretmenler bu dersin daha iyi işlenebilmesi için alana yönelik özel eğitimlerin alınması gerektiğini de belirtmişlerdir. Formasyon boyutları incelendiğinde ise öğretmenlerin birçoğunun bu dersin amaç ve ilişkilerini bilmedikleri aynı zamanda beden eğitimi alanında kendilerini yeterli bulmadıklarını, lisans döneminde aldıkları derslerin bu dersi işlemede yeterli olmadığı yönünde görüş bildirmişlerdir. Sınıf öğretmenlerinin uygulamaya yönelik çok fazla problemle karşılaşmadığı ortaya çıkarılmış olup öğretmenlerin ortak görüşü ise beden eğitimi derslerine beden eğitimi öğretmenlerinin girmesi gerektiği yönünde olmuştur. Okullarımızda tesis, araç-gereçlerin yetersiz veya eskik olması, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve spor dersi ile ilgili bilgi ve formasyon yeterliliklerinin dersin işlenmesi ve beden eğitimi dersinin verimliliği açısından sorun yaratması, bu sebeplerden kaynaklı uygulama ve önemseme problemleri tespit edilen bazı sorunlar arasında olduğu ortaya çıkarılmıştır.

Anahtar Kelimeler : beden eğitimi, ilköğretim, spor, Sınıf öğretmenliği

SUMMARY

A Study on Problems Encountered by Classroom Teachers During Physical Education and Sports Lessons (Afyonkarahisar Provice Example)

This study was conducted to investigate the problems faced by classroom teachers in physical education and sports lessons. For this purpose, a questionnaire was given to classroom teachers working in schools within the Afyonkarahisar Central Provincial Directorate of National Education regarding the problems they encountered in physical education lessons. The analysis phase of these collected surveys was conducted by using the Spss package program. $p < 0.05$ was chosen as statistical significance level.

As a result of this research, it has been revealed that classroom teachers face serious problems with physical conditions related to physical education and sports lessons. In our study, the main problem of primary education teachers at primary schools in Afyonkarahisar is the lack of facilities and materials. Considering the problems of practical lessons, as a result of the research it was found out that the classroom teachers have too many hours and the schools administrations do not support teachers with physical education lessons. In addition, the teachers stated that in order to give this lesson more efficiently, it is necessary to receive special training in the field. When the dimensions of the formation are examined, most of the teachers stated that they do not know the aims and relationships of this lesson, and that they do not find themselves competent in the field of physical education, and that the courses they have taken in their undergraduate period are not sufficient to teach this course. It was revealed that classroom teachers did not encounter many problems regarding teaching lessons, and the common opinion of teachers was that physical education teachers should give physical education lessons. It has been revealed that the inadequacy of facilities and outdated equipment, the lack of knowledge and insufficient pedagogical competency of classroom teachers cause problems in terms of the teaching and the efficiency of the physical education lesson.

Key Words: physical education, primary education, sports, classroom teachers

ÖNSÖZ

Tez çalışmam sırasında bilgi ve tecrübelerinden yararlandığım, bana olan güvenini her defasında dile getiren, açık fikirliliği, sabrı ve titizliğiyle bana her daim destek olan, hem akademik hem de insani ve ahlaki açıdan kendime örnek edindiğim değerli danışmanım Dr. Öğr. Üyesi ADEM POYRAZ'a ve çalışmam boyunca bana yol gösteren Sayın dekanım Prof. Dr. Yücel OCAK' a teşekkür ve saygılarımı sunarım.

Küçük yaşlarda sporu bana sevdiren ve bugün buralara gelmemde büyük emekleri olan kıymetli hocam Doç. Dr. Öğr. Üyesi MEHMET YILDIZ' a minnattarlığımı ve saygılarımı sunar kendisine sonsuz teşekkür ederim.

Çalışmam boyunca destekleriyle beni hiçbir zaman yalnız bırakmayan tüm zorlukları benimle göğüsleyen ve hayatımın her evresinde bana destek olan canım annem ve kardeşlerime, sonsuz teşekkürlerimi ve sevgilerimi sunarım.

Seçkin İŞGÜZAR

İÇİNDEKİLER

SAYFA

TEZ KABUL VE ONAY SAYFASI	i
BİLİMSEL ETİK BİLDİRİMİ.....	ii
ÖZET.....	iii
Summary	iv
ÖNSÖZ.....	v
SİMGELER VE KISALTMALAR DİZİNİ.....	viii
1.GİRİŞ.....	1
1.1. Beden Eğitimi ve Spor İle İlgili Tanımlar ve Temel Kavramlar	3
1.2. Eğitim	4
1.3. İlköğretimde Beden Eğitimi Dersinin Önemi.....	6
1.4. İlköğretim Birinci Kademedeki Çocuklar İçin Sporun Önemi	8
1.5. Çocuklarda Motor Gelişim Dönemleri	9
1.6. Refleksif Hareket Dönemi	10
1.7. İlkel Hareket Dönemi	10
1.8. Temel Hareketler Dönemi.....	10
1.9. Sporla ilişkili Hareketler Dönemi.....	11
1.10. Fiziksel Gelişim	13
1.11. Duygusal Gelişim.....	14
1.12. Sosyal Gelişim	14
1.13. Oyunun Psiko-Motor Gelişime Etkisi	15
1.14. Oyunun Duygusal Gelişime Etkisi.....	16
1.15. Oyunun Sosyal Gelişime Etkisi	17
1.16. Sınıf Öğretmenleri ve Beden Eğitimi ve Spor Dersi.....	18
2. MATERYAL VE METOD	20
2.1. Verilerin Analizi	21
3. BULGULAR	22
3.1 Kişisel verilerin değerlendirilmesi.	22
3.2.1. Birinci Faktör, Beden Eğitimi Ve Spor Dersinin Uygulanmasına Yönelik Karşılaşılan Problemlerle İlgili Bulgular Yeralmaktadır (4,5, 6, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17).	22
3.1 Kişisel Verilerin Değerlendirilmesi.	23
Tablo 1. Sınıf Öğretmenlerinin Cinsiyetlere Göre Dağılımları.	23

Tablo 2. Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Alanında Almış Oldukları Derslerle İlgili Değerlendirilmesinin Karşılaştırılması.....	23
Tablo 3. Sınıf Öğretmenlerin Beden Eğitimi Dersinde Karşılaştıkları Genel Problemlerin Değerlendirilmesi.....	24
Tablo 4. Uygulanmaya Yönelik Karşılaşılan Genel Problemlerin Değerlendirilmesi.	26
Tablo 5. Uygulama Problemlerinin Cinsiyetlere Göre Karşılaştırılması.....	27
Tablo 6. Uygulama Problemlerinin, Beden Eğitimi Alanında Girmiş Oldukları Derslerle İlgili Karşılaştırılması.	28
Tablo 7. Beden Eğitimi Ve Spor Derslerinin Fiziksel Ortamlara Yönelik Genel Bulgular. ...	29
Tablo 8. Sınıf Öğretmenlerini Cisiyetlerinin Fiziki Problemlerine Göre.....	29
Karşılaştırılması.	29
Tablo 9. Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Alanında Girmiş Oldukları Derslerle İlgili Fiziksel Problemlerin Karşılaştırılması.....	30
Tablo 10. Önemseme Problemleri Anket Soruları.	30
Tablo 11. Sınıf Öğretmenlerinin Cinsiyetinin Önemseme Problemleri Ne Göre Karşılaştırılması.	31
Tablo 12. Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Alanında Girmiş Oldukları Derslerle İlgili Önemseme Problemlerinin Karşılaştırılması.....	32
Tablo 13. Formasyon Problemleri İlgili Anket Soruları.	33
Tablo 14. Sınıf Öğretmenlerinin Cinsiyetinin Formasyon Problemleri Ne Göre Karşılaştırılması.	33
Tablo 15. Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Alanında Girmiş Oldukları Derslerle İlgili Formasyon Problemlerinin Karşılaştırılması.	34
Tablo 16. Ölçek ve alt boyutlar için istatistik	34
Tablo 17. Faktörler Arasındaki İlişki	35
Tablo 18. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve spor dersinde karşılaştıkları problemlerle yönelik ölçekle ilgili faktörlere göre Cronbach's Alpha (İç Tutarlılık) katsayıları.	35
4. TARTIŞMA	36
5. SONUÇ VE ÖNERİLER	45
6. KAYNAKLAR	47
7. EKLER.....	52
ÖZGEÇMİŞ.....	57

SİMGELER VE KISALTMALAR DİZİNİ

BKİ: Boy kilo indeksi

ANOVA: Analysis of Variance (ANOVA)

%: Yüzde

f: Frekans

F: Varyans analizine (ANOVA) ilişkin parametre

N: Evren büyüklüğü

n: Örneklem büyüklüğü

p: Anlamlılık (önemlilik) testine ilişkin olasılık değeri

SPSS: Statistical Package for the Social Sciences

1.GİRİŞ

İnsanoğlu yaşamı boyunca öğrenmeye ve niteliklerini geliştirmeye ihtiyaç duymuştur. Birçok toplum yaşayışlarını çok daha verimli hale hale getirmek için yeni arayışlar içinde olmuşlardır. Bu arayışlardan bir tanesi ve en önemliside eğitimidir. Uluslar eğitimi de daha verimli hale getirebilmek için ‘’okul ‘’ alt sistemini oluşturmuşlardır.

Toplulukların srekliği ve gelişimi, ulusları ayakta tutan insanların eğitilmesiyle mümkün olacaktır (Erden ve Akman, 1997). Tüm bunlar göz önüne alındığında bir ferdin, kendisinden daha önce gelmiş olan kişilerin, bilgi ve birikim seviyelerinden faydalanmalı ve onları geliştirerek bir st seviyeye çıkarmalıdır. Ulusların sürekliğini sürdürebilmeleri için buldukları kuruluşlardan bir taneside eğitim ve buna bağlı olarak okuldur. Okul sayesinde ulusları ortaya çıkaran fertlerin benzer birikimlere sahip olmaları, okullarda öğrenim görenlerin gelişimsel özelliklerini göz önünde bulundurarak, kişi ve topluluk yönünden daha sağlıklı, neşeli, iyi ahlaki değerlere sahip; üretebilen, geliştirebilen, var olanı koruyabilen kültürel değerlerini ve demokratik hayatın gerektirdiği davranışa sahip kişiler olarak büyümelerini amaçlamaktadır (İnan, 2017).

Eğitim tüm ulusları gelişime ve yükselmeye götürecek sosyal bir süreçtir. Bu süreç ise öğretmenlerin öğrencilerine bilgi ve deneyimlerini aktardıkları belli bir zaman aralığı ve sabır isteyen süreçtir. İlk basamak olarak ailede ve çevresinde başlayan öğrenme süreci, orta ve yüksek kurumlarda toplumun birikegelmiş deneyimini de biriylere aktarma hedefinde olduğu süreçtir. Cumhuriyetimizin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk, eğitimin bir ulus için nedenli önemli olduğunu řu sözlerle ifade etmiştir; ‘’ Eğitimidir ki bir milleti ya zgr, bağımsız, şanlı, yüksek bir topluluk halinde yaşatır ya da esalet ve sefalete terk eder .’’

Çağımızın eğitim anlayışında ezberin yerine bilginin uygulamalarda kullanılması kabul edilmiştir. Eğitim ocukların problemlerini zezebilmelerini,

güven duymalarını, çok yönlü düşünebilmelerini ve buluş yapmalarına olanak sağlayan, yaratıcılığını ve güçlüklerle başa çıkabilme kabiliyetlerini geliştiren birey olmayı hedeflemektedir. Öğrenciler eğitim yoluyla aktif, düzenli ve sağlıklı yaşam becerilerini, temel hareketleri kavramları ve stratejileri kazanarak bir sonraki eğitim seviyelerine hazırlanmaları istenmektedir (MEB, 2012). Bu nedenle 2012-2013 eğitim öğretim yılında başlamak üzere ilkokul ders programlarına dahil edilen oyun ve fiziki etkinlikler dersi büyük önem taşımaktadır. Oyun çocuklarda duygusal gelişimi de desteklemektedir. Oyun sayesinde çocuklar kazanma duygusu, sevinme, kaybetme korkusu, kaygı vb gibi duygusal deneyimleri yaşar ve öğrenirler. Bu duygulardan mahrum olan çocukların ileriki yaşlarda kendini diğer insanlardan soyutlama, merhamet duygusunu köreltme ve hayata karşı bakış açısında olumsuz tavırlar sergilediği gözlemlenmektedir. Bu yaşlardaki bireylerin duygusal gelişiminde büyük yeri olan oyunun çocuklardan alınması onları ileriki yaşlarında bir robot haline dönüştürecek ve geleceğimizin teminatı olan gençlerimizi yitirmemize neden olacaktır.

Özellikle çocuk dönemde bireylerin sosyal yönden gelişmemesi birçok sorunu beraberinde getirmektedir. Kişinin kendine duyduğu özgüven, cesaret, kendini gerçekleştirme gibi birçok olguyu gerçekleştirememesi, kendisini yetersiz görmesine ve çevresi tarafından kabul görmemeye neden olabiliyor. Nitekim sosyal yönden gelişmiş birçok bireyin ilerleyen yaşlarda kendini daha iyi ifade edebildiği, zorluklarla daha çok mücadele etme azmini bulduğu, kendini geliştirmede özgüven yeterliliğine kavuştuğu görülmektedir. Tüm bunlar göz önüne alındığında özellikle çocuk yaşlardaki bireylerde oyun arkadaşları aslında bir nevi çocukları hayata hazırlamakta onlara güven aşılacaktır.

Bu sebeple ilköğretim birinci kademedede beden eğitimi derslerine girmekte olan sınıf öğretmenleri son derece öneme sahiptirler. Üzülerek görmekteyiz ki ilköğretim birinci kademedede beden eğitimi dersinde birçok problemle karşılaşmaktadırlar. Bu problemlerin tespiti ve ortadan kaldırılması eğitimin ilköğretim birinci kademesinde büyük önem arz etmektedir.

1.1.Beden Eğitimi ve Spor İle İlgili Tanımlar ve Temel Kavramlar

Eğitim: Bireylerin yaşamları boyunca kendilerini yetiştirmesinde ve gelişmesinde temel etmenlerden birtanesidir. Kişiler hayatının her safhasında eğitim ile sürekli etkileşim içerisinde (Arıkan, 2012).

Spor: “Beden eğitimi faaliyetlerini özelleştirerek çeşitli branşlarda somutlanmış, üst seviyede yapıldığında fizyolojik, psikolojik, estetik ve teknik özellikleri gerekli olan yarışmaya dayalı ve katı kurallarla çevrili bir etkinliktir (Aracı, 2004).”

Oyun: Günlük yapılan aktivitelerin dışında bir amaç doğrultusunda fiziksel ve zihinsel becerilerle yapılan, belirli yer-zaman ve kuralları bulunan, gönüllük esasına dayalı olarak, sosyal ve duygusal olgunluğu geliştiren, beceri, zeka, dikkate dayalı, katılanları ve izleyicileri eğlendiren, herhangi bir kazanç elde etmeyi düşündürmeyen, gerilim duygusunun da olduğu zevk veren bir etkinliktir (Özdenk, 2007)

Serbest zaman: Kişisel doyumunu artırarak bireyi memnun eden, yaratıcılığı artıran, kişiyi dinlendiren ve rahatlatan, kişiye bilgi veren, kişisel zevklerinde doyuma ulaştıran bir olgudur (Özşaker, 2012)

Eğitim programları: Öğrencileri hedefe ulaştırmak amacı ile öğrenme aktivitelerini gösteren, öğretim izlencesi veya bir öğrenme-öğretme haritasıdır (Akpınar vd., 2011).

Fiziksel uygunluk: Bütünsel olarak bakıldığında yüksek seviyede yorulma durumu olmaksızın bireylerin fizyolojik, fiziksel ve psikolojik anlamda kendilerini iyi hissetmesi ile birlikte günlük aktiviteleri başarıya yeterliliğidir (Baltacı 2008).

1.2. Eğitim

Eğitim neye karşılık gelmektedir? Bu soru yüzyıllar boyunca insanları meşgul eden konu olmuştur. Eğitim kelimesi Türkçede birbirinden çok nalama gelecek şekilde kullanılmıştır. Kısaca eğitim belli bir bilim dalında veya belli bir konuda beceri kazandırma, yetiştirme veya geliştirme işidir. Yeni kuşakların toplum içinde yerlerini alabilmeleri için onların gelişim yükünü omuzlarına alanlar ise aile ve öğretmenlerdir.

Eğitim insanın varoluş sebeplerinden bir tanesidir. İlkçağdan bugüne kadar bütün değişimlerin, teknolojik gelişimlerin, yaşam kalitesinin arttırılmasının ve ulusların ekonomik refah seviyelerine ulaşabilmelerinin temel nedeni hep eğitim olmuştur. Nitekim günümüzde güçlü devletlerin hemen hepsinin eğitime verdiği önemi görmekteyiz. Bunun en büyük nedeni ise eğitimden mahrum kalan bir milletin ayakta kalmasının imkânsız oluşudur. Geleceğimizin inşası ancak eğitimle mümkün olacaktır. Yeni gelecek kuşaklarında toplumun içinde yerlerini alabilmeleri için gerekli bilgi, beceri ve anlayışları yine eğitimle sağlayacaklardır.

Durchein eğitimin tüm diğer bilim dallarından çok sosyolojinin konu alanına girdiğini söylüyordu. Çünkü ona göre eğitim en temelde sosyal bir karakter taşıyordu ve sosyal olarak kuruluyordu. Bu nedenle eğitime ilişkin herhangi bir teori geliştirilecekse bu sosyolojik bir teori olmalıydı. Durchein'a göre tüm insanlar için uygun bir eğitim tipi yoktu. Ona göre sosyo-kültürel ihtiyaçlara bağlı olarak farklı toplumlarda farklı eğitim programlarının geliştirilmesi gerekliydi (Sever, 2016). Bu toplumsal grubun amaç ve alışkanlıklarından habersiz olarak doğan tüm bireyler, bunları sadece öğrenmek değil, aynı zamanda deneyim ederek onlarla ilgilenmek zorundadır. İş de bunu sağlayan eğitimidir (Dewey, 1996)

Toplum bir bütünü ifade eder. Bu bütünün parçaları ise bireyler yani insanlardır. İnsan ise varoluşu sebebiyle çok değişken ve farklı bir tür olduğundan dolayı, toplum dinamik bir yapıdır. Eğer toplumu oluşturan bireyler eğitimin, bilimin ve aklın yolundan giderselerse bu toplumun gelişmesine, fakat bağınazlığın ve

dogmatik bilgilerin peşinden giderse bu da toplumun gerilemesine ve hatta yok olmasına neden olacaktır. Bundan dolayı toplumsal gelişimde eğitimin yeri ilk sırada yer almaktadır.

İnsanoğlu dünyaya geldiği andan itibaren dolaylı ya da dolaysız, isteyerek veya istemeyerek de olsa bir eğitimin etkisi altındadır. Bu bağlamda eğitim sadece okulda değil, ailede, arkadaş gurubunda, sokakta kısaca hayatın her aşamasında insanın kedisini içerisinde bulduğu bir süreçtir. Eğitim insanları belirli amaçlara göre yetiştirmeci veya toplumda var olan kültürü bireye aktarma, benimsetme sürecidir (Sarı, 2016). İnsanlık tarihinin ilk günlerinden beri eğitime önem verilmiş ve bu konu hakkında çeşitli görüşler ortaya konulmuştur. Bilim insanları, düşünürler, bilge insanlar eğitim kavramını anlamaya ve açıklamaya çalışmışlardır, Kültür aktarımından, insanın sosyalleşmesine kadar geniş bir alanda eğitim kavramı içselleştirilmiştir. Bu içselleştirmede eğitim kurumlarına birincil derece görev ve sorumluluklar yüklenmiş tarih boyu bu kavram çeşitli biçimlerde tanımlama gelmiştir (Yılmaz, 2015). Eğitim, genellikle bilgi, beceri, değer ve normların sağlanmasından sorumlu bir toplumsal kurum olarak karşımıza çıkar (Zgourides ve Zgourides, 2000). Eğitim insanın yaşadığı toplumda edindiği davranış kalıplarının toplamıdır (Gürkan ve Gökçe, 1999). En yaygın tanımıyla ise eğitim; ‘’ bireyin davranışında kendi yaşantısı yoluyla ve amaçlı olarak istendik davranışlar meydana getirme sürecidir ‘’ (Ertürk, 2013). Fertlerin sosyalleşmesine yardımcı olan ve toplumun sosyal bakımdan kalkınmasında rol oynayan eğitim, kapsama alanı itibariyle oldukça genişir ve toplumun bütünü bu eğitim çemberi içinde düşünülmektedir (Ercan vd. 2017) .

Eğer ülkemiz için yatırımlar yapmak istiyorsak hiç kuşkusuz bu yatırımların en başında eğitim gelmelidir. Eğitimi ise en verimli şekilde verebilmek için eğitim kurumlarımızı modernize etmemiz gerekmektedir. Biliyoruzki insana yapılan her yatırım bir ulusun en karlı ve devamlı yatırımı olacaktır. Eğitimsiz bir toplum gerilemeye ve yok olmaya mahkûmdur.

1.3. İlköğretimde Beden Eğitimi Dersinin Önemi

Günümüzde beden eğitimi dersi ve sporun önemi öncelikli olarak öğrencilerin sağlığı için çok önemlidir. Bireyi bir bütün olarak geliştiren beden eğitimi ve spor derslerinin faydaları azımsanmayacak kadar fazladır. Dünyada bütün gelişmiş ülkelerin beden eğitimi dersi ve spora karşı olan yaklaşımları, eğitim ve öğretimin bütünlüğü içerisinde, sağlıklı bir toplum yetiştirmektir (Poyraz, 1999). Bu sebeple beden eğitimi ve spor dersi genel eğitimin ayrılmaz bir parçasıdır. Günümüzde ise beden eğitimi dersleri yetiştirmekte olduğumuz yeni nesillerin temeli olan bireye yani insana, zihinsel ve bedensel yönden sağlık kazandıran bir etkinlik planı olarak kabul görmektedir. Beden eğitimi ve spor dersi ise çocuklarımızın sağlıklı bir vücuda sahip olmasının yanında güçlü bir metabolizmaya ve özgüvene sahip olmalarını da sağlar.

Değişen yaşam şartları ve teknolojinin getirmiş olduğu olumsuz etkiler ve eğitim sürecindeki çocuklarımızın yoğun ve stresli eğitim hayatlarında oluşan psikolojik sorunlarında giderilmesinde yardımcı olur. Beden eğitimi dersi kazanımları belirlenirken çocukların gelişim özellikleri ve gereksinimleri dikkate alınmaktadır. Beden eğitimi dersinde öğrencilerin temel hareket ve bilgi becerileri ve fiziksel aktivitelere katılımı sağlanırken ayrıca öğrencilere sağlıklı yaşamı da öğretir. Beden eğitimi ve spor kavramlarının tanımlarını incelediğimizde bireylerle bağlantılı kavramlar olduğu ortaya çıkmaktadır. Beden eğitimi, vücudun sağlıklı bir şekilde faaliyet göstermesini sağlamak amacıyla yapılan tüm fiziksel hareketlerdir. Spor ise kurallara dayalı, tamamen teknik olarak uygulanan, rekabet amacı güden ve ölçütleri olan bireysel veya takım halinde uygulanan tüm fiziksel aktivitelerdir. Bu tanımlardan yola çıkarak okullardaki beden eğitimi dersi ve günlük hayatımızdaki uygulamış olduğumuz tüm sportif etkinlikler bireye fizyolojik ve psikolojik olarak sağladığı olumlu etkiler tartışılmayacak kadar önemli boyuttadır. Öğrencilerin, spor alanlarında edinmiş oldukları bilgi, beceri ve yetenekler, öğrencilerin, boş zamanlarını en iyi şekilde değerlendirerek, kötü alışkanlıklardan korunmasını sağlar (Poyraz, 1999).

Vücutlarının uzun süre hareketsiz kalması bireylerde yetenek kaybına ve ilerleyen yaşlarda bedensel çöküşe neden olmaktadır. Günümüz teknolojisinin ilerlemesi ve çocukların sanal oyunlara daha çok yönelmesi ile birlikte ne yazıkki sağlıksız bir nesil bizleri beklemektedir. İlköğretim çağındaki bu çocukların daha fazla dışarıda vakit geçirmeye, daha çok koşmaya, daha çok terlemeye ve enerjilerini açığa vurmaya ihtiyaçları vardır. Günleninin büyük bir kısmını okulda geçiren küçük yaştaki öğrencilerimizin zaten hareketsiz geçirilen yeni yaşam düzeninde, onları harekete geçirecek olan, beden eğitimi dersleri ile mümkün olmaktadır.

İlköğretim birinci kademede 4+4+4 sisteminin gelmesiyle birlikte ilkokul 4 yıla inmiştir. Milli eğitim bakanlığı tarafından müfredatı güncellenen “ oyun ve fiziki etkinlikler ” dersi yeni eğitim öğretim sürecinde ‘’ Beden eğitimi ve oyun ‘’ olarak ilkokullarda tüm sınıf düzeyinde uygulanmaya başlanmıştır. Ders, ilkokul 1,2 ve 3. Sınıflarda haftada 5 saat işlenirken, 4. Sınıflarda ise haftada 2 saat olarak işlenmektedir.

Bireyin on sekiz yaşına kadar gösterdiği akademik başarının %42’si ilköğretimde gösterdiği başarıyla açıklanmaktadır (Bloom, 1974). İlköğretim okul yıllarında öğrenciler vücutlarının parçalarını kullanmayı ve önemli hareket örneklerini ayırt etmeyi ve mekanik prensipleri öğrenmeyi, kurallara göre davranmayı, denge ve zamanı, alanı kullanma gibi tecrübeleri kazanabilir (Arslan, 2008).

Tüm bunlarda göz önüne alındığında geleceğimizin en önemli mimaları olan gençlerimizin sağlıklı bireyler, fikri hür vicdanı hür kişiler olarak yetişmesi toplulumuz için çok önemlidir. Çocuklarımızın kötü alışkanlıklardan uzak durmasına, toplumlar arasında iyi ilişkiler kurmasında, ulusumuzu başka uluslarda temsil etmesinde spor dersinin önemi azımsanamayacak seviyede büyüktür.

1.4. İlköğretim Birinci Kademedeki Çocuklar İçin Sporun Önemi

Oyun çağındaki çocuklarımızın günümüzdeki ders maratonundan bir nebze olsun nefes almasını sağlayan spor, çocuklarda hem fiziksel gelişimin sağlanmasında hem de zihinsel, duyuşsal ve sosyal yönden kendilerini geliştirmesinde büyük rol oynamaktadır. Küçük yaşlarda sporla tanışan bireylerin ileriki hayatlarında özgüvenleri yerinde, sosyal çevreleri gelişmiş, zararlı alışkanlıklardan kendisini korumuş bireyler olduğu gözlemlenmektedir. Bu tür kişisel gelişimini tamamlamış bireylerin hem ülkemize hem de dünyaya birçok katkısı olacağı açıktır. Gelişmiş her toplum gibi bizler de spora gereken önemi vermeli ve özellikle ilköğretim birinci kademedeki çocuklarımıza sporu sevdirmeye özen göstermeliyiz. Biliyoruz ki temeli sağlam olan bir binanın zorlu depremlere karşı ayakta durduğu gibi, temeli sağlam, sağlıklı bireylerinde ulusumuzu ayakta tutacağı bir gerçektir. Günümüzde teknolojik gelişmelere bağlı olarak fazlasıyla benimsenen hareketsiz bir yaşam tarzı, çocukluktan başlayarak alışkanlık haline gelmektedir. Hareket etmek, çocukların bedensel ve fiziksel gelişiminde çok önemli bir rol oynadığından; çocuk gelişiminin de ayrılmaz bir bütünüdür.

Spor birçok kültürel ögeyi içinde bulundurduğu gibi farklı kültürlerden unsurlarda taşımaktadır. Ülkemizde bilinen bir çok spor dalı batıdan gelmiş olsa bile kendi kültürümüze ait olan bir çok spor branşında bulunmaktadır. Özel günlerde veya ulusal bayramlarda görmüş olduğumuz kendi kültürümüze ait olan birçok spor branşına da sahibiz. Spor organizasyonları toplum içinde kültürel etkileşimi sağlamasından dolayı, toplumsal hareketleri düzenleyip aynı zamanda toplumsal birlikteliği ve kaynaşmayı da ortaya çıkarmaktadır. Kültürel kimlik canlılığına vesile olan spor, başka kültürleride etkisi altına alabilir (Akgül, 2014).

Günümüzde spor artık bir zorunluluk değil bireylerin, yaşam kalitesini artıran doğal bir olgu olarak görülmektedir. Sadece bedensel hareketler ve ya barnşsal başarılar kişileri spor yapmaya iten nedenler değildir. Sağlıklı bir hayat sürmenin yanında kişiler yeni bireylerle tanışma, yalnızlık korkusunu yenme, toplumsal diyaloglara girme gibi ihtiyaçlardan dolayıda spor yapma ihtiyacı duyulmaktadır.

Spor sadece bireylerin eğitiminde kullanılmaz aynı zamanda kişileri ruhsal ve fiziksel olarak geliştirirken bunun yanında kişilerde işbirliği kavramını öğrenme ve sorumluluk sahibi olma duygusunuda aşılır. Öğrencilerin gelişimsel yapıları bakımından büyük bir öneme sahip olan sporun okullarda uygulanması sağlıklı bir nesil için vazgeçilemez bir gerçektir.

Çocuk döneminde aşılana egzersiz alışkanlığı, yakın gelecekte bireyi kardiyovasküler rahatsızlıklar ve obeziteden korumaya; ayrıca kemik yoğunluğunu arttırmaya yardımcı olacaktır. Azımsanmıyacak bir büyüklükte gençlik potansiyeline sahip olduğumuz eğitim kurumlarında sportif faaliyetlere katılımın artırılmasına yönelik çalışmalar günümüzün gereği ve beklentisidir (Poyraz, 1999).

Çocuklarda egzersiz eğitimi (Hareket Eğitimi veya Temel Spor Eğitimi) oyun karakteristiğinde ve eğlenceli bir formda verilir. Küçük yaşlarda verilecek sporun eğlenceli olması, çocukları cezbetmesi çok önemlidir. Bu yaşlarda sporu sevecek bireylerin ileriki hayatlarında spora yer vermeleri sağlıklı bir toplum için büyük önem arz etmektedir. Ülkemizde giderek artmakta olan hareketsiz bir yaşamın getirisi obezite, ciddi hastalıklara yol açmakça bireylerin yaşam kalitesini olumsuz yönde etkilemektedir. Bundan dolayı küçük yaşlarda sporu seven çocukların, ileriki hayatlarında spora yer vermesini ve sağlıklı yaşamı ilke edinmeside büyük rol oynayacaktır.

1.5. Çocuklarda Motor Gelişim Dönemleri

Literatürde motor gelişim dönemlerinin çeşitli şekillerde sınıflandırıldığı görülmektedir. Bu çalışmada, spor bilimciler tarafından yaygın olarak kabul gören Gallahu'nun sınıflamasına yer verilmiştir. Motor gelişim dönemleri Gallahu tarafından refleksif, ilkel, temel ve spor hareketler dönemi olmak üzere 4 bölümde incelenmiştir (Kerkez, 2006).

1.6. Refleksif Hareket Dönemi

Uterus – 1 yaş arasındaki dönemdir. Bebekler vücutlarının çeşitli bölgelerini hareket ettirmeyi sağlayan genel bir donanımla ve refleks olarak anılan davranışsal tepkiler dizisi ile birlikte doğarlar. Refleksler, fütüste ve neonatal dönemde (doğum sonrası ilk 15 günlük dönem) standart bir program dâhilinde ortaya çıkarlar ve tekrar kaybolurlar. Refleksler çocuğun ilk bilgi edinme kaynağıdır ve merkezi sinir sistemi bozukluklarının erken teşhisi için bir araçtır (Özer ve Özer 2016).

1.7. İlkel Hareket Dönemi

Çocuklarda 1-2 yaş arasında görülür. İlkel hareketler istemli hareketlerin ilk halidir. Yaşamın devamı için gereken hareketlerin temelini oluşturan ilkel hareketler, ayakta durabilme gibi dengeleme, çekme, yakalama gibi manipülatif ve emekleme yürüme lokomotor hareketleri kapsar (Özer ve Özer 2016; Gallahue vd. 2014).

Bu evrede çocuğun isteklerini ve duygularını konuşarak dile getiremediği için hareketler düşüncelerini ifade etmede önemli yere sahiptir. Bu dönemde kazanılan hareket becerileri amaçlı gerçekleşmesine rağmen her aşamasında kontrol gerektirir.(Özer ve Özer 2016; Gallahue vd. 2014).

1.8. Temel Hareketler Dönemi

Çocuklarda 2-7 yaşları arasındaki dönemdir. Temel beceriler bu dönemde kazanılır. Bu beceriler koşma, sıçrama, fırlatma gibi hareketlerden oluşur. Bu beceriler çocukların tümünde bulunan ortak özellikler ve yaşam için gerekli beceriler olduğu için temel beceriler olarak isimlendirilir. (Özer ve Özer 2016; Gallahue vd. 2014).

Temel hareketlerin gelişmesinde üç evre yer alır. Bunlar başlangıç, ilk evresi ve olgunluk evreleridir. Başlangıç evresinde çocuklar kendi kendilerinin hareket yeteneklerini anlayabilmek ve bunları denemek için çabalarlar. İlk evrede kontrol ve ritmik koordinasyon becerisi geliştiği için çocuğun hareketleri daha uyum içerisinde kontrollü olmaya başlar. Olgunluk evresinde ise çocuklar mekanik olarak etkili uyumlu ve kontrollü gelişmiş hareketler yapar (Özer ve Özer 2016; Gallahue vd. 2014).

1.9. Sporla ilişkili Hareketler Dönemi

Sporla ilişkiler dönemini 7 yaş ve üzerini kapsar. Temel hareketlerin devamı niteliğindedir. Bu dönemde hareketler çeşitli yarışma ve işbirliğine dayalı oyun, spor, dans ve rekreatif etkinliklerde bir araç olarak kullanılmaktadır. Lokomotor, manipülatif ve dengeleme becerilerin mükemmelleştiği, bir evredir. Çocuğun bu dönem içerisindeki gelişimi, temel hareketler döneminde edindiği olgun performans düzeyine ve çocuğa tanınan düzenli uygulama fırsatlarının düzeyine bağlıdır. İleri çocukluk dönemini kapsayan spora yönelik hareketler döneminde, cinsiyet farklılıkları da belirgin bir hal alır. Bu dönem, cinsiyet farklılıklarının, özellikle motor beceri ve performansı üzerindeki etkisinin arttığı bir dönemdir. Sıçrama, fırlatma sürat ve denge ile ilgili becerilerde erkekler daha iyi gelişim sergilerken, esneklik ve ince kas gruplarının koordinasyonunu gerektiren becerilerde kızların daha iyi gelişim gösterdiği görülmektedir. (Özer ve Özer 2016; Mengütay 2005; Gallahue vd. 2014).

Sporla ilişkili hareketler dönemi üç evreye ayrılmaktadır. Bunlar genel evre, özel hareket evresi ve uzmanlaşma evresidir. Genel evre, 7-10 yaş dönemdir. Performansın artırılması önem kazanır. Bu evrede hareketi doğru ve kontrollü yapabilmek önemlidir(Mengütay 2005; Gallahue vd. 2014).

Özel hareket becerileri evresi,11-13 yaş dönemidir. Bu evrede becere gelişiminde bireysel farklılıklar ve isteğe bağlı olarak branşa yönelme başlar. Kız çocuklarında büyümenin en hızlı olduğu dönemin belirtilerinin tamamlanmasına

kadar geçen sürede motor öğrenme yeteneği yapabileceği en st düzeye eriştiği için kız çocukları açısından önemli bir evredir (Mengütay 2005; Gallahue vd. 2014).

Uzmanlaşma evresi, 14 yaşında başlayan ve yetişkinlik süresince de devam eden evredir. Bu evre motor gelişim sürecinin doruk noktasıdır. Bu evrenin en önemli özelliği bireyin belli bir branşa uzun süre katılmasıdır. Bu dönemde ocuk nöro-musküler sistem yönünden tam anlamıyla gelişir. Hareketler yeni ve daha karmaşık olarak yapılır (Mengütay 2005; Gallahue vd. 2014).

Sporla ilişkili hareketler dönemi  evreye ayrılmaktadır. Bunlar genel evre, özel hareket evresi ve uzmanlaşma evresidir. Genel evre, 7-10 yaş dönemdir. Performansın artırılması önem kazanır. Hareketi yapmış olmak için yapmaktan çok doğru ve kontrollü yapabilmek önemlidir. Bu evrede ocuk aktif olarak çok sayıda hareket becerisini keşfetmeye ve birleştirmeye uğraşır (Mengütay 2005; Gallahue vd. 2014).

Özel hareket becerileri evresi, 11-13 yaş dönemidir. Bu evrede becere gelişiminde bireysel farklılıklar ve isteğe bağlı olarak branşa yönelme başlar. Büyümenin en hızlı olduğu dönemin belirtilerinin tamamlanmasına kadar geçen sürede kız çocuklarında motor öğrenme yeteneği bir daha hiçbir zaman erişemeyeceği bir düzeye eriştiği için kız çocukları açısından önemli bir evredir (Mengütay 2005; Gallahue vd. 2014).

Uzmanlaşma evresi, 14 yaşında başlar ve yetişkinlik süresince de devam eder. Bu evre motor gelişim sürecinin doruk noktasıdır. Bu evrenin en önemli özelliği bireyin belli bir branşa uzun süre katılmasıdır. Bu dönemde ocuk nöro-musküler sitem yönünden tam olarak gelişir ve daha karmaşık yeni hareketler yoğun olarak yapılır (Mengütay 2005; Gallahue vd. 2014).

1.10. Fiziksel Gelişim

Büyüme ve gelişmede bazı yönelimler vardır. Büyüme baştan ayağa doğru ilerler. Yani çocuklukta önce baş büyür, sonra gelişme sırt, bel ve kalça ve ayağa doğru devam eder. Büyümenin merkez organdan başlayıp uç organa doğru seyretmesi büyüme ve gelişmenin gövdeye ve ona yakın organlarda daha önce gerçekleştiğini gösterir. Mesela kol olgunlaştıktan sonra parmaklar olgunlaşır. Ergenlikte ise aksine bir durum gözlenir. Ergenlerde el ve ayakların, kol ve bacakların önce büyüdüğü gözlenir. Bu durum geçici de olsa bir sakarlığa ve beceriksizliğe yol açar. Büyüme ve gelişmenin hızı, miktarı ve zamanı bakımından normal çocuklar arasında önemli bireysel farklar bulunmaktadır (Karaköse, 2013). Çocukluk döneminde göreceli olarak yavaşlayan büyüme ve gelişmenin dönem sonunda yetişkinlikteki yapısına ulaştığı söylenebilir (Erden ve Akman, 2005).

Boy ve kilo artışı, ergenliğe girme yaşına bağlı kalarak bedensel görünüm de değişikliğe uğramaktadır (Erden ve Akman, 2005). Kızlarda 10, erkeklerde 12 yaş civarında bedensel farklılaşma başlar. Bu yıllarda cinsiyet fark etmeksizin çocuklarda iştah artışı görülür.

İştah artışı buluş çağı öncesinde biraz kilo almaya neden olabilir. Her iki cins de ergenlik döneminde kendi cinslerine uygun tavırları göstermeye başlarlar. Bu dönemin başlarına gelindiği zaman, ergenin boyu yetişkinen alacağı boyun % 80'ine ulaşmıştır. Buluş çağında gözle görülür derecede hızlı bir büyüme görülür. Buluşda 12-13 yaşlarındaki kızlar aynı yaştaki erkeklere göre boyca daha uzun ve kiloca daha ağırdırlar. Bu fark 15 yaştan sonra erkeklerin lehine değişmeye başlar. (Karaköse, 2013).

1.11. Duygusal Gelişim

Ergenlik dönemindeki bireylerde duygusal tepkilerde genellikle benzer özellikler vardır. Bununla birlikte ergen her insan gibi çeşitli yaşlarda ve farklı durumlarda değişik duygular içerisinde olabilir. Çocukluk ve ergenlik dönemleri arasındaki en önemli farkı şöyle ifade edebiliriz; çocuklar, öfke ve sevinç gibi duygularını daha açık davranışlarla ve anında ifade ederken bunun aksine ergenler bu duyguları daha fazla gizleyip maskeler. Ergenlikte genellikle kızlar erkeklerden daha önce duygusal olgunluğa ulaşır (Karaköse, 2013).

Bu dönemde ebeveynlere de büyük görevler düşer mesela ergene karşı daha anlayışlı olmaları gerekir. Ergen, anne babasından daha fazla izin ve serbestlik hakkı ister. Bağımsız davranması engellenince gerginleşebilir ve anne babasıyla çatışma yaşar Onların düşünceleri yargılamadan eleştirmeden küçümsemekten dinlenmeli ve onlara kendilerini rahat ifade edecekleri ortamlar yaratılmalıdır. Bu dönemde karşı cinsle ilgili olumsuz yaşantılarda, ergen kendisini anlayışla dinleyecek birine ihtiyaç duyar (Karaköse, 2013).

1.12. Sosyal Gelişim

Toplumsallaşma bebeğin başka insanlara verdiği tepki ile başlar ve yaşantısı boyunca devam eder. (Karaköse, 2013). Sosyal gelişme yaşam boyunca devam eden bir olgu olduğu için insan zamanla yeni çevreler edinir ve statüsü değiştikçe farklı insanlarla ilişkilerde bulunur. Çocuğun ilk anne ve babayla olan iletişimi diğer insanlarla olan iletişim tarzının temel belirleyicisidir. Bununla birlikte ebeveynlerin çocuklarını yetiştirmedeki tutumu bu iletişim tarzının diğer belirleyicileri arasındadır. Anne ve babanın çocuğa baskıcı, otoriter, aşırı koruyucu, demokratik ve eşitlikçi davranması çocuğun farklı tutumlar geliştirmesine yol açar. Mesela üzerine çok düşülen çocuklarda özgüven eksikliği ve sosyal becerilerde gerilik görülürken demokratik ve eşitlikçi bir ailede yetişen çocuk daha özgüvenli ve sosyal olabilmektedir. (Kulaksızoğlu, 2009).

1.13. Oyunun Psiko-Motor Gelişime Etkisi

Oyunla birlikte çocuklar temel motorik özelliklerin gelişim evresinde sürat, çeviklik, çabukluk, temel kas becerileri, esneklik gibi özellikler kazanır ve bunları geliştirir. Oyun süresince çocuklar, kendi bedenlerinin dünya üzerindeki etkisini ve kontrolünü öğrenirler. Sağlı bir gelişimin ilk adımları olan oyun maalesef günümüzde bilgisayar ve konsol oyunlarının dışına çıkamamaktadır. Uzun süreli bilgisayar başında oturan çocuklarımızın kas-iskelet sistemlerinde ciddi hasarlar olmakta ve ileriki yaşlardada postür bozukluklarına neden olmaktadır. Sağlıklı bir toplum için sağlıklı bireyler yetiştirmeye önem vermeli ve teşvik etmeliyiz. Bireyleri küçük yaşlarda telefon, tablet, bilgisayar, oyun konsolları gibi teknolojik aletlerle onların zamnlarını geçirtmesini sağlamak, iyilikten çok zararlarıda beraberinde getirmektedir.

Oyunla birlikte çocuklar birçok fiziksel aktiviteyi yerine getirmektedir. Bunlar başlıca koşma, atlama, tımanma gibi fiziksel aktivitelerdir. Çocuklar bu aktiviteleri yerine getirirken birçok gelişimide oyun sayesinde sağlamaktadır. Bu tür aktiviteler çocuğun solunum, dolaşım, sindirim gibi sistemlerini kuvvetlendirirken onların düzenli çalışmasınıda sağlamaktadır. Ayrıca oyun sayesinde çocuklar vücutlarındaki fazla yağların yakılması, kasların gelişmesi, iç salgı bezlerinin daha düzenli çalışması gibi gelişimleri yerine getirirken, çocukların sağlıklı büyümesinde oyunun etkisi oldukça fazladır.

Gelişimin gerçekleşme evrelerine bakarsak içten dışa ve baştan ayağa doğrudur. Çocuğun büyük ve küçük kas gelişimleri ilk bir iki yılda hızlı bir şekilde ilerleme kaydetmektedir. Bebekli dönmlerinde hızlı bir şekilde büyüyen çocuklar yaklaşık olarak bir veya bir buçuk yaşlarında artık yürümeye başlarlar. Bu gelişimi sağlayan çocuklar dış dünyaya karşı oyunla birlikte tecrübesiz olmaktan kurtulur. Denge oyunları, toplu veya topsuz yapılan çalışmalar çocukların psiko-motor gelişimlerinde büyük önem taşımaktadır. Oyun sayesinde çocuklar koordinasyon yeteneklerinin gelişmesiyle birlikte kendi güçlerini yerinde ve zamanında kullanma alışkanlığı edinirler. Çocukların psiko-motor gelişimine katkı sağlayan oyun ve

oyuncaklar aynı zamanda el-göz koordinasyonlarımızda geliştirir. Oyun oynayan çocuklar süreklilik arz eden hareketleri tekrar ettikçe, doğal olarak çocuklarda kas gelişimide hız kazanacaktır.

1.14. Oyunun Duygusal Gelişime Etkisi

Oyun çocuklarda duygusal gelişimi de desteklemektedir. Oyun sayesinde çocuklar kazanma ve kaybetme duygusu, sevinme, kaygı vb gibi duygusal deneyimleri yaşar ve öğrenirler. Bunlarla beraber kaybetmeyi kabul eden, kaybederkende karşısındaki bireylere saygı göstermeyi öğrenir. Bu duygulardan mahrum olan çocukların ileriki yaşlarda kendini diğer insanlardan soyutlama, merhamet duygusunu köreltme ve hayata karşı bakış açısında olumsuz tavırlar sergilediği gözlemlenmektedir. Bu yaşlardaki bireylerin duygusal gelişiminde büyük yeri olan oyunun çocuklardan alınması onları ileriki yaşlarında bir robot haline dönüştürecek ve geleceğimizin teminatı olan gençlerimizi yitirmemize neden olacaktır.

Oyunla ilgili yapılan birçok araştırmada görülmektedir ki, çocuklarda duyu, düşünce ve gelişme düzeyini anlamının en verimli yolu çocukların oyun srasındaki gözlemler sonucunda ortaya çıkmaktadır. Çocukların oynadıkları oyun köşeleri, aldığı roller, kullandığı materyaller eğitimciler ve anne babalar için çocukları tanımadaki en iyi ipuçlarıdır (Tezel, 1993). Aileler çocuklarının kişilikleri ve ilgi alanları ile ilgili daha fazla bilgi sahibi olmak istiyorlarsa onları oyun oynarken gözlemlemelidirler. Ebeveynler oyun oynayan çocukları ile konuşmalı, onlarla fikir ve düşüncelerini paylaşmalı, yeni fikirler geliştirmeli, keşfetmeli ve sorunları birlikte çözmeye çabalamalıdır (Kaytez, 2018). Çocuklar oyun oynarken sadece kendilerini mutlu edecek duyguları göstermezler. Kendilerini rahatsız edecek korkularıyla yüzleşir ve bunlardan kurtulmaya çalışırlar (Başal, 2010). Çocukların oyunlarını iyi gözlemleyebilen anne baba ve öğretmenler oyun sayesinde çocukların problemlerini fark edip, çocuklarına bu problemleri çözme yolunda yardımcı olabilirler.

1.15. Oyunun Sosyal Gelişime Etkisi

Oyuna ekibin bir üyesi olarak katılan çocuklar yardımlaşmayı, işbirliği yapmayı, diğer ekip elemanlarına ve oyun düzenine saygılı olmayı öğrenirler (İlaslan, 2018). Buda öğrencilerde daha fazla arkadaş edinme, kendini kanıtlama, yeni şeyler keşfetme gibi sosyal yönden öğrencilerin gelişmesine büyük katkı sağlamaktadır.

Küçük yaştaki çocuklar bulunmuş oldukları çevrede sürekli başkaları ile etkileşim halindedir. Oyunların birçoğunda sosyal bir yapı bulunmaktadır. Oyun ile çocuk cinsel bir kimlik kazanır. Oyunla birlikte çocuk ailesinin rollerini üstlenerek onların sorumluluklarını ve kişiliklerini öğrenmeye çalışır. Oyunlarda bir çok meslek grubunu tanır ve onların rollerini kavrar. Oyun arkadaşlarıyla karşılaştıkları problemleri çözmek için birlikte hareket etmeyi öğrenir. Moral ve motivasyon gelişimi sağlar. Çocuk toplumsallaşmayı, çevresindekilerin hak ve ögürlüklerine saygı duymasını, kendi haklarını korumasını, paylaşmayı, yardımlaşmayı, bazen kazanmayı bazende kaybetmeyi, lider olmayı ve başkaları içinde çabalamayı oyun sayesinde öğrenir (Akandere, 2003).

Özellikle çocuk dönemde bireylerin sosyal yönden gelişmemesi bir çok sorunu berebareinde getirmektedir. Kişinin kendine duyduğu özgüven, cesaret, kendini gerçekleştirme gibi bir çok olguyu gerçekleştirememesi, kendisini yetersiz görmesine ve çevresi tarafından kabul görmemeye neden olabiliyor. Nitekim sosyal yönden gelişmiş birçok bireyin ilerleyen yaşlarda kendini daha iyi ifade edebildiği, zorluklarla daha çok mücadele etme azmini bulduğu, kendini geliştirmede özgüven yeterliliğine kavuştuğu görülmektedir. Tüm bunlar göz önüne alındığında özellikle çocuk yaşlardaki bireylerde oyun arkadaşları aslında bir nevi çocukları hayata hazırlamakta onlara güven aşılacaktır.

1.16. Sınıf Öğretmenleri ve Beden Eğitimi ve Spor Dersi

Dünyada teknolojinin inanılmaz bir hızlı geliştiği bu zamanlarda, öğretmenlerinde kendilerini ve sorumlu oldukları kişileri geliştirebilmesi için açık fikirli, esnek ve toparlayıcı olması gerekmektedir. Her türlü yenilikçi fikirlere ve gelişime uyum sağlayabilen öğreticilerin, öğretim etkinlikleri oluştururken de sorumlu olduğu bireylerin ihtiyaçlarının farkına vararak, yapmış olduğu tüm etkinliklerde bireylerin temel ihtiyaç ve onları geliştirecek katkılarda bulunan farklı değişimlerde yapabilmelidir (Erden, 2000). Buna göre öğretmenlerin özellikle sorumluluk boyutunda yer alan özelliklere sahip olması gerekmektedir. Öğreticiler sorumlu olduğu bireylerin ilgi, ihtiyaç ve beklentilerini tanımalı, onların daha önceki yaşantılarından elde etmiş oldukları ve beraberinde eğitim ortamına getirdikleri nitelikleri incelemeli ve elde ettiği bilgi ve birikimlerden harmanlayarak öğrenme yaşantılarını düzenlemelidir. Öğrencilerinin ve çevresindekilerin kişiliğine saygı göstermelidir (Levent, 2011).

Günümüzde birçok ülke beden eğitimi ve spor derslerini birinci kademedeki sınıf öğretmenlerine bırakmaktadır. Bu derste dahil olmak üzere sınıf öğretmenlerinin üzerinde bir çok dersin sorumluluğu bulunmakta olup bu dersleri en iyi şekilde öğrencilerine vermeye çalışmaktadırlar. Tabii ki bu dersleri vermekle yükümlü olan sınıf öğretmenlerinin sahip olması gereken önemli özellikler bulundurmaları durumdadır. Sınıf öğretmenlerinde bulunacak bu özellikler derslerde hedeflerine ulaşabilmeleri için büyük önem arz etmektedir. Etkili bir öğretim için nitelikli öğreticilere ihtiyaç duyulmaktadır. Özellikle birinci kademedeki çocuklara sporu aşılama ve onlara sporu sevdirmek büyük öneme sahip olup bu görev sınıf öğretmenlerine düşmektedir.

Gelişimin her evresinde çocuklar için oyunun önemi azımsanamayacak kadar büyüktür. Nitekim bir çocuk için oyun, onun kendini gerçekleştirme, üretme, yeteneklerini gösterme ve çevresinden gördüklerini aktarmada çok önemli bir yere sahiptir. Okullarımızda ise birinci kademedeki bu gelişim beden

eğitimi dersleriyle m¼mk¼nd¼r. İlköğretim birinci kademede sınıf ğretmenlerinin bu derslere verdiği veya vereceği önem ileriki yazşlarda bireylerin sosyal, duyusal ve psiko-motor yönlerinin daha sağlıklı ve d¼zg¼n bir şekilde işlemesi için b¼y¼k önem arz etmektedir. T¼m bunlardan dolayı sınıf öğretmenleri bu dersleri diğer derslerdeki önem ve titizlikle işlemelidir. Geleceğin teminatı olan öğrencilerimizin sağlı birer birey olmasında ve kendini tamamlamasında sınıf öğretmenlerine birinci kademede b¼y¼k bir görev d¼řmektedir.

Sporun ve sağlıklı bir neslin temelini atacak olan sınıf öğretmenleri beden eğitimi dersi ile ilgili kendisini s¼rekli g¼ncellemleri ve öncelikle kendisinde sporu sevmelidir. ¼nk¼ bireyler sevmedikleri ve inanmadıkları bir değerini başkalarına yansıtma ciddi sıkıntılar çekmektedir. T¼m bunlarla birlikte sınıf ğretmenlerinin bu dersi işlemesinde onlara kolaylıklar sağlanmalı, öğretmenler bu ders için materyal, ve tesis desteğini almalıdır. Beden eğitimi derslerine giren sınıf öğretmenlerimizin sağlıklı bir nesil yetiştirebilmesi için bu ders ile ilgili karşılaştıkları problemler belirlenmeli bu hususlara hızlı ve ivedilikle z¼mler ¼retilmelidir.

2. MATERYAL VE METOD

Araştırma 2019-2020 eğitim öğretim yılında Afyonkarahisar'da ilköğretim okullarında görev yapmakta olan sınıf öğretmenlerinin vermiş oldukları beden eğitimi ve spor dersinde karşılaştıkları problemlerin incelenmesi beden eğitimi ve spor dersinin daha verimli yapılabilmesi için önerilerde bulunmak amacıyla araştırılmıştır.

Araştırmanın evreni 2019-2020 eğitim öğretim yılında Afyonkarahisar merkezde bulunan Milli Eğitim Bakanlığına bağlı 73 ilköğretim okulunda görev yapan 1278 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise, 2019-2020 eğitim öğretim yılında Afyonkarahisar il merkezinde bulunan Milli Eğitim Bakanlığına bağlı 73 ilköğretim okulundan rastgele seçilen 38 ilköğretim okulunda görev yapan 209'u kadın 141'i erkek olmak üzere toplam 350 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır.

Afyonkarahisar il merkezinde araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerine toplam 386 anket elden dağıtılmıştır. Anketlerden geriye dönen 361'i tekrar kontrol edilerek eksik veya hatalı doldurulan 11 anket değerlendirme dışı bırakılmıştır. 350 anket verisi analiz için değerlendirmeye alınmıştır.

Sınıf öğretmenlerine iki bölümden oluşmak üzere toplamda 24 soru sorulmuştur. Bu sorulardan 2 tanesi öğretmenlerin cinsiyet, ve formasyon durumlarını içeren demografik sorulardan oluşurken, diğer 22 soruda ise beden eğitimi ve spor dersi uygulamalarında karşılaştıkları problemlere yönelik geliştirilen sorulardan oluşmaktadır. Ölçeklerin uygulama aşamasında araştırmacı, öğretmenlerle birebir yüzyüze görüşme yapılarak, sorularının tam olarak okunması ve doğru cevap verilmesi konusunda bilgi verilerek gönüllülük esasına dayalı olarak uygulanmıştır.

Araştırmada, veri toplama aracı olarak Bozdemir (2012) 'in geliştirdiği ölçek kullanılmıştır. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve spor dersinde karşılaştıkları problemlerin araştırılması çalışmasında 2' si demografik toplam 24 maddeden oluşan ölçek kullanılmıştır. Ölçeğin ilk 2 maddesinde demografik özelliklerin belirlenmesi amaçlanmıştır. Her bir madde için ölçek " Hiç Katılmıyorum = 1 " ve " Tamamen Katılıyorum = 5 " arasında olacak şekilde 5 'li Likert tipi ölçek üzerinden değerlendirmeleri istenmiştir. 1.00-1.80 (1- hiç katılmıyorum) 1.81-2.60 (2- katılmıyorum) 2.61-3.40 (3-kararsızım) 3.41-4.20 (4- katılıyorum) 4.21-5.00 (5- tamamen katılıyorum) şeklinde puanlama yapılmıştır. Ölçek uygulama alt boyutu (10 madde) Fiziksel problemler alt boyutu (3 madde), önemseme problemleri alt boyutu (5 madde) ve formasyon problemleri alt boyutu (4 madde) olmak üzere 4 alt boyuta sahiptir.

2.1. Verilerin Analizi

Verilerin analizinde 22.0 SPSS Paket Programı kullanılmıştır. Sınıf öğretmenlerinin karşılaştıkları problemleri belirlemek için Verilerin değerlendirilmesi, tanımlayıcı istatistikler frekans (f), yüzde (%) ve ortalamaları, İndepentet-Samples T testi, Anova Analizi, Tukey testleri uygulanarak, anlamlılık düzeyi; $p < 0.05$ olarak kabul edilmiştir.

3. BULGULAR

Bu bölümde, “sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve spor dersinde karşılaştıkları problemler ” adlı çalışma kapsamında elde edilen bulgular aşağıda belirtildiği şekilde yer almaktadır.

3.1 Kişisel verilerin değerlendirilmesi.

Bu bölümde ankete katılan sınıf öğretmenlerin demografik özellikleri tablolar halinde verilmiştir.

3.2. Sınıf öğretmenlerin Beden Eğitimi ve Spor Dersinde karşılaştıkları problemler değerlendirilmektedir.

Çalışma toplam 22 madde, 4 faktör altında gruplandırılarak incelenmiştir.

3.2.1. Birinci Faktör, Beden Eğitimi Ve Spor Dersinin Uygulanmasına Yönelik Karşılaşılan Problemlerle İlgili Bulgular Yeralmaktadır (4,5, 6, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17).

3.2.2. İkinci Faktör, Beden Eğitimi Ve Spor Dersinde, Fiziksel Ortamlara Yönelik Karşılaşılan Problemlerle İlgili Bulgular Yeralmaktadır (7,8,9)

3.2.3. Üçüncü Faktör, Beden Eğitimi Ve Spor Dersinde, Önemszenmesine Yönelik Karşılaşılan Problemlerle İlgili Bulgular Yeralmaktadır (18,19,20,21,22).

3.2.4. Dördüncü Faktör, Beden Eğitimi ve Spor Dersinde Formasyona Yönelik Karşılaşılan Problemlerle İlgili Bulgular Yeralmaktadır (1,2,3,14).

3.1 Kişisel Verilerin Değerlendirilmesi.

Bu bölümde ankete katılan sınıf öğretmenlerin demografik özellikleri tablolar halinde verilmiştir.

Tablo 1. Sınıf Öğretmenlerinin Cinsiyetlere Göre Dağılımları.

Cinsiyet	N	%
Erkek	141	40,3
Kadın	209	59,7
Toplam	350	100

Tablo 1'e bakıldığında araştırmaya katılan Sınıf Öğretmenlerinin % 40,3 erkek % 59,7 kadınlardan oluşmaktadır ($p<0.05$).

Tablo 2. Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Alanında Almış Oldukları Derslerle İlgili Değerlendirilmesinin Karşılaştırılması.

Beden Eğitimi Alan	N	%
Dersi Alma Durumu		
Evet	89	25,4
Hayır	261	74,6
Toplam	350	100

Tablo 2' e bakıldığında Sınıf Öğretmenlerinden beden eğitimi alanında ders alan öğretmenlerin sayısı % 25,4 formasyon almayanların sayısı ise % 74,6 olarak görülmektedir.

3.2. Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Ve Spor Dersinde Karşılaştıkları Problemlerle İlgili Bulgular.

Tablo 3. Sınıf Öğretmenlerin Beden Eğitimi Dersinde Karşılaştıkları Genel Problemlerin Değerlendirilmesi.

Sorular		HİÇ KATILMIYORUM	KATILMIYORUM	KARARSIZIM	KATILIYORUM	TAMAMEN KATILIYORUM	\bar{X}
1. Beden eğitimi dersi vermek için yüksek öğretimde aldığım dersler yeterlidir.	N F%	69 (19,7)	53 (15,1)	115 (32,9)	81 (23,1)	32 (9,1)	2,86
2. Beden eğitimi dersinin amaç ve ilişkilerini yeterince biliyorum.	N F%	12 (3,4)	63 (18,0)	111 (31,7)	118 (33,7)	46 (13,1)	3,35
3. Beden eğitimi dersini uygulamak için kendimi yeterli buluyorum.	N F%	25 (7,1)	53 (15,1)	117 (33,4)	111 (31,7)	44 (12,6)	3,27
4. Beden eğitimi konusunda formasyon almak bu dersin işlenmesini kolaylaştıracaktır.	N F%	17 (4,9)	17 (4,9)	43 (12,3)	96 (27,4)	177 (50,6)	4,14
5. Beden eğitimi dersi vermek için alana yönelik özel bir eğitim almak gerekmektedir.	N F%	10 (2,9)	15 (4,3)	39 (11,1)	109 (31,1)	177 (50,6)	4,22
6. Beden eğitimi dersinin işlenebilmesi için okul yönetimi yeterince katkıda bulunmaktadır.	N F%	79 (22,6)	96 (27,4)	79 (22,6)	60 (17,1)	36 (10,3)	2,65
7. Beden eğitimi dersinin ders saati bu dersin işlenmesi için yeterlidir	N F%	26 (7,4)	38 (10,9)	49 (14,0)	96 (27,4)	141 (40,3)	3,82
8. Beden eğitimi dersi için okulun tesisleri yeterlidir.	N F%	192 (54,9)	78 (22,3)	28 (8,0)	27 (7,7)	25 (7,1)	1,90
9. Beden eğitimi dersi için okulun malzemeleri yeterlidir.	N F%	169 (48,3)	92 (26,3)	45 (12,9)	29 (8,3)	15 (4,3)	1,94
10. Beden eğitimi dersi için yeterli tesis ve malzemelerin olması dersin amaçlarına ulaşmamızı kolaylaştıracaktır.	N F%	16 (4,6)	8 (2,3)	4 (1,1)	45 (12,9)	277 (79,1)	4,59
11. Beden eğitimi dersine spor ve malzemeleriyle katılmaya dikkat ediyorum.	N F%	38 (10,9)	64 (18,3)	67 (19,1)	117 (33,4)	64 (18,3)	3,30
12. Beden eğitimi dersine çocukların spor malzemeleriyle katılmalarına dikkat ediyorum.	N F%	42 (12,0)	63 (18,0)	80 (22,9)	114 (32,6)	51 (14,6)	3,19
13. Beden eğitimi dersinde çocuklara sporu sevdiğime ve spor alışkanlığı kazandırmaya çalışıyorum.	N F%	6 (1,7)	28 (8,0)	64 (18,3)	153 (43,7)	99 (28,3)	3,88
14. Beden eğitimi ders saatini bu dersin işleniş için ayırıyorum.	N F%	17 (4,9)	24 (6,9)	79 (22,6)	114 (32,6)	116 (33,1)	3,82
15. Beden eğitimi dersinde öğrenciler başka ders yapılmasına istekli olmuyorlar.	N F%	9 (2,6)	15 (4,3)	19 (5,4)	78 (22,3)	229 (65,4)	4,43

16. Beden eğitimi dersinin sınıfta yapılması öğrencileri mutlu etmiyor.	N	27	12	21	86	204	
	F%	(7,7)	(3,4)	(6,0)	(24,6)	(58,3)	4,22
17. Beden eğitimi dersinde başka dersler yapılmasını uygun bulmuyorum.	N	77	11	41	76	215	
	F%	(2,0)	(3,1)	(11,7)	(21,7)	(61,4)	4,37
18. Beden eğitimi dersi sınıf öğretmenlerinin ders yoğunluğunun fazla olmasından dolayı pek işlenmiyor.	N	24	38	73	104	111	
	F%	(6,9)	(10,9)	(20,9)	(29,7)	(31,7)	3,68
19. Beden eğitimi dersine beden eğitimi öğretmenlerinin girmesi daha yararlı olacaktır.	N	14	15	35	60	226	
	F%	(4,0)	(4,3)	(10,0)	(17,1)	(64,6)	4,34
20. Beden eğitimi dersi çocukları, fiziksek, zihinsel ve sosyal yönden olumlu etkiler.	N	0	5	7	53	285	
	F%	(0,0)	(1,4)	(2,0)	(15,1)	(81,4)	4,76
21. Beden eğitimi dersi oyun çağındaki çocuklar için diğer derslere göre biraz daha önemlidir.	N	7	18	48	94	183	
	F%	(2,0)	(5,1)	(13,7)	(26,9)	(52,3)	4,22
22. Beden eğitimi dersinde kalıcı davranış biçimlerinin kazanıldığını gözlemliyorum.	N	4	33	108	121	84	
	F%	(1,1)	(9,4)	(30,9)	(34,6)	(24,0)	3,70
Toplam							3,44

Tablo 3'e bakıldığında Sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi dersinde karşılaştıkları problemlerin katılımcı sayısı, katılımcı yüzdesi ve mean ortalamalarını görmekteyiz. En düşük ortalama ‘‘ Beden eğitimi dersi için okulun tesisleri yeterlidir (1,90) ‘‘ olurken , en yüksek ortalama ‘‘Beden eğitimi dersi çocukları, fiziksek, zihinsel ve sosyal yönden olumlu etkiler (4,76).’’ olarak görülmektedir.

3.2.1. Birinci Faktör, Beden Eğitimi ve Spor Derslerinin, Fiziksel Ortamlara Yönelik Karşılaşılan Problemlerle İlgili Bulgular Yer almaktadır.

Tablo 4. Uygulanmaya Yönelik Karşılaşılan Genel Problemlerin Değerlendirilmesi.

Sorular		N	HİÇ	KATILMIYORUM	KARARSIZIM	KATILIYORUM	TAMAMEN	\bar{X}
			KATILMIYORUM	KATILMIYORUM	KATILMIYORUM	KATILMIYORUM		
4. Beden eğitimi konusunda formasyon almak bu dersin işlenmesini kolaylaştıracaktır.	F	17	17	43	96	177		4,14
	%	(4,9)	(4,9)	(12,3)	(27,4)	(50,6)		
5. Beden eğitimi dersi vermek için alana yönelik özel bir eğitim almak gerekmektedir.	F	10	15	39	109	177		4,22
	%	(2,9)	(4,3)	(11,1)	(31,1)	(50,6)		
6. Beden eğitimi dersinin işlenebilmesi için okul yönetimi yeterince katkıda bulunmaktadır.	F	79	96	79	60	36		2,65
	%	(22,6)	(27,4)	(22,6)	(17,1)	(10,3)		
10. Beden eğitimi dersi için yeterli tesis ve malzemelerin olması dersin amaçlarına ulaşmamızı kolaylaştıracaktır.	F	16	8	4	45	277		4,59
	%	(4,6)	(2,3)	(1,1)	(12,9)	(79,1)		
11. Beden eğitimi dersine spor ve malzemeleriyle katılmaya dikkat ediyorum.	F	38	64	67	117	64		3,30
	%	(10,9)	(18,3)	(19,1)	(33,4)	(18,3)		
12. Beden eğitimi dersine çocukların spor malzemeleriyle katılmalarına dikkat ediyorum.	F	42	63	80	114	51		3,19
	%	(12,0)	(18,0)	22,9	(32,6)	(14,6)		
13. Beden eğitimi dersinde çocuklara sporu sevdirdiğime ve spor alışkanlığı kazandırmaya çalışıyorum.	F	6	28	64	153	99		3,88
	%	(1,7)	(8,0)	(18,3)	(43,7)	(28,3)		
15. Beden eğitimi dersinde öğrenciler başka ders yapılmasına istekli olmuyorlar.	F	9	15	19	78	229		4,43
	%	(2,6)	(4,3)	(5,4)	(22,3)	(65,4)		
16. Beden eğitimi dersinin sınıfta yapılması öğrencileri mutlu etmiyor.	F	27	12	21	86	204		4,22
	%	(7,7)	(3,4)	(6,0)	(24,6)	(58,3)		
17. Beden eğitimi dersinde başka dersler yapılmasını uygun bulmuyorum.	F	77	11	41	76	215		4,37
	%	(2,0)	(3,1)	(11,7)	(21,7)	(61,4)		
Mean ortalaması								3,42

Tablo 4'e bakıldığında sınıf öğretmenleri yüksek dercede Beden eğitimi dersinde öğrenciler başka ders yapılmasına istekli olmadıklarını belirtirken (4,43),en düşük dercede ise Beden eğitimi dersinin işlenebilmesi için okul yönetimi yeterince katkıda bulduklarını (2,65) belirtmişlerdir.

Tablo 5. Uygulama Problemlerinin Cinsiyetlere Göre Karşılaştırılması.

Soru	Cinsiyet	N	Mean	Std. Sapma	f.	Sig.
4.Beden eğitimi konusunda formasyon almak bu dersin işlenmesini kolaylaştıracaktır.	Erkek	141	4,2695	1,05478	,434	,510
	Kadın	209	4,0526	1,14862		
5.Beden eğitimi dersi vermek için alana yönelik özel bir eğitim almak gerekmektedir.	Erkek	141	4,1986	1,02274	1,864	,173
	Kadın	209	4,2392	,98556		
6.Beden eğitimi dersinin işlenebilmesi için okul yönetimi yeterince katkıda bulunmaktadır	Erkek	141	2,7660	1,26851	,281	,596
	Kadı	209	2,5742	1,28807		
10. Beden eğitimi dersi için yeterli tesis ve malzemelerin olması dersin amaçlarına ulaşmamızı kolaylaştıracaktır.	Erkek	141	4,4752	1,11855	12,152	,001
	Kadın	209	4,6794	,85912		
11.Beden eğitimi dersine spor ve malzemeleriyle katılmaya dikkat ediyorum	Erkek	141	3,3475	1,27047	,004	,948
	Kadın	209	3,2679	1,26148		
12. Beden eğitimi dersine çocukların spor malzemeleriyle katılmalarına dikkat ediyorum.	Erkek	141	3,1489	1,23019	,204	,652
	Kadın	209	3,2297	1,24610		
13. Beden eğitimi dersinde çocuklara sporu sevdiğime ve spor alışkanlığı kazandırmaya çalışıyorum.	Erkek	141	4,0142	,85345	7,327	,007
	Kadın	209	3,8038	1,02600		
15. Beden eğitimi dersinde öğrenciler başka ders yapılmasına istekli olmuyorlar.	Erkek	141	4,2057	1,08574	11,500	,001
	Kadın	209	4,5933	,83329		
16. Beden eğitimi dersinin sınıfta yapılması öğrencileri mutlu etmiyor.	Erkek	141	4,1560	1,24375	2,260	,134
	Kadın	209	4,2679	1,16230		
17. Beden eğitimi dersinde başka dersler yapılmasını uygun bulmuyorum.	Erkek	141	4,4468	,83174	5,801	,017
	Kadın	209	4,2695	1,01876		
Mean ortalaması			3,4113			

Tablo 5'e bakıldığında sınıf öğretmenlerinin uygulama problemlerinin cinsiyete göre karşılaştırılmasında kadınlar erkeklere göre beden eğitimi dersi için yeterli tesis ve malzemelerin olmasının dersin amaçlarına ulaşmasını kolaylaştıracağını ve beden eğitimi dersinde öğrencilerin başka ders yapılmasına istekli olmadığına daha fazla katılırken erkeklerin kadınlara göre ise beden eğitimi dersinde çocuklara sporu sevdiğime ve spor alışkanlığı kazandırmaya çalıştıklarını ve Beden eğitimi

dersinde başka dersler yapılmasını uygun bulmadıklarını belirtmiş olup aralarında anlamlı bir farklılık görülmüştür. $P < 0,05$.

Tablo 6. Uygulama Problemlerinin, Beden Eğitimi Alanında Girmiş Oldukları Derslerle İlgili Karşılaştırılması.

Soru	Beden eğitimi		Std.		F.	Sig.
	formasyon	N	Mean	Sapma		
4. Beden eğitimi konusunda formasyon almak bu dersin işlenmesini kolaylaştıracaktır.	evet	89	3,9326	1,21354	1,564	,212
	hayır	261	4,2107	1,07312		
5. Beden eğitimi dersi vermek için alana yönelik özel bir eğitim almak gerekmektedir.	evet	89	4,4944	,64179	12,428	,000
	hayır	261	4,1303	1,08055		
6. Beden eğitimi dersinin işlenebilmesi için okul yönetimi yeterince katkıda bulunmaktadır	evet	89	2,6966	1,20985	1,701	,193
	hayır	261	2,6360	1,30741		
10. Beden eğitimi dersi için yeterli tesis ve malzemelerin olması dersin amaçlarına ulaşmamızı kolaylaştıracaktır.	evet	89	4,5955	,98534	,000	,984
	hayır	261	4,5977	,97420		
11. Beden eğitimi dersine spor ve malzemeleriyle katılmaya dikkat ediyorum	evet	89	3,2697	1,25013	,315	,575
	hayır	261	3,3103	1,27077		
12. Beden eğitimi dersine çocukların spor malzemeleriyle katılmalarına dikkat ediyorum.	evet	89	3,1798	1,22995	,270	,604
	hayır	261	3,2031	1,24381		
13. Beden eğitimi dersinde çocuklara sporu sevdiğime ve spor alışkanlığı kazandırmaya çalışıyorum.	evet	89	3,6742	,91422	2,567	,110
	hayır	261	3,9617	,97195		
15. Beden eğitimi dersinde öğrenciler başka ders yapılmasına istekli olmuyorlar.	evet	89	4,4719	,97805	,000	,997
	hayır	261	4,4253	,95634		
16. Beden eğitimi dersinin sınıfta yapılması öğrencileri mutlu etmiyor.	evet	89	4,0225	1,39787	4,774	,030
	hayır	261	4,2912	1,11264		
17. Beden eğitimi dersinde başka dersler yapılmasını uygun bulmuyorum.	evet	89	4,4607	,86676	,556	,456
	hayır	261	4,3448	,97461		
Mean ortalaması			3,4018			

Tablo 6'a bakıldığında Sınıf Öğretmenlerinin uygulama problemlerinin beden eğitimi alanında girmiş oldukları derslerle ilgili karşılaştırmasında bu dersleri alan öğretmenlerin beden eğitimi dersi vermek için alana yönelik özel bir eğitim almak gerektiğine ve beden eğitimi dersinin sınıfta yapılması öğrencileri mutlu etmediğine dair görüşlerinin bu dersleri almayan öğretmenlere göre daha yüksek

derecede olduğu gözlemlenmiş olup aralarında anlamlı fark görülmüştür $p < 0,05$.

3.2.2. İkinci Faktör, Beden Eğitimi Ve Spor Dersinde, Fiziksel Ortamlara Yönelik Karşılaşılan Problemlerle İlgili Bulgular

Tablo 7. Beden Eğitimi Ve Spor Derslerinin Fiziksel Ortamlara Yönelik Genel Bulgular.

Sorular		N	HİÇ	KATILMIYORUM	KARARSIZIM	KATILYORUM	TAMAMEN	\bar{X}
			KATILMIYORUM	KATILMIYORUM	KATILYORUM	KATILYORUM		
7. Beden eğitimi dersinin ders saati bu dersin işlenmesi için yeterlidir	F %	26	38	49	96	141		3,82
		(7,4)	(10,9)	(14,0)	(27,4)	(40,3)		
8. Beden eğitimi dersi için okulun tesisleri yeterlidir.	F %	192	78	28	27	25		1,90
		(54,9)	(22,3)	(8,0)	(7,7)	(7,1)		
9. Beden eğitimi dersi için okulun malzemeleri yeterlidir.	F %	169	92	45	29	15		1,94
		(48,3)	(26,3)	(12,9)	(8,3)	(4,3)		
Mean ortalaması								2.25

Tablo 7'e bakıldığında sınıf öğretmenlerinin yüksek derecede beden eğitimi dersinin ders saati bu dersin işlenmesi için yeterli olduğunu belirtirken (3,82) , düşük derecede beden eğitimi dersi için okulun tesislerinin yetersiz olduğunu belirtmişlerdir (1,90).

Tablo 8. Sınıf Öğretmenlerini Cinsiyetlerinin Fiziki Problemlerine Göre Karşılaştırılması.

Soru	Cinsiyet	N	Mean		f	Sig.
			\bar{X}	Std. Sapma		
7. Beden eğitimi dersinin ders saati bu dersin işlenmesi için yeterlidir	Erkek	141	3,6596	1,29190	2,559	,111
	Kadın	209	3,9330	1,25012		
8. Beden eğitimi dersi için okulun tesisleri yeterlidir.	Erkek	141	2,1064	1,30768	3,174	,076
	Kadın	209	1,7608	1,20104		
9. Beden eğitimi dersi için okulun malzemeleri yeterlidir.	Erkek	141	2,2057	1,30120	20,829	,000
	Kadın	209	1,7608	1,00489		
Mean ortalaması			3,2587			

Tablo 8'e bakıldığında Sınıf Öğretmenlerinden kadınların erkeklere göre okul mazemelerini daha yetersiz bulduklarını belirtmiş olup aralarında anlamlı fark görülmüştür $p<0.05$.

Tablo 9. Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Alanında Girmiş Oldukları Derslerle İlgili Fiziksel Problemlerin Karşılaştırılması.

Soru	Beden eğitimi formasyon		Std.		F.	Sig.	
	N	Mean	Sapma				
7. Beden eğitimi dersinin ders saati bu dersin işlenmesi için yeterlidir	evet	89	3,4719	1,46233	17,365	,000	
	hayır	261	3,9425	1,18019			
8. Beden eğitimi dersi için okulun tesisleri yeterlidir.	evet	89	1,8539	1,19231	1,492	,223	
	hayır	261	1,9157	1,27723			
9. Beden eğitimi dersi için okulun malzemeleri yeterlidir.	evet	89	1,7978	1,11986	,003	,954	
	hayır	261	1,9885	1,16184			
Man ortalaması		3,2242					

Tablo 9'a bakıldığında Sınıf Öğretmenlerinin beden eğitimi alanına dağıtılmış oldukları derslerle ilgili karşılaştırılmasında bu dersleri almayan öğretmenlerin, dersleri alan öğretmenlere göre ders saatini yeterli buldukları gözlemlenmiş olup aralarında anlamlı fark görülmüştür $p<0.05$.

3.2.3. Üçüncü Faktör, Beden Eğitimi Ve Spor Dersinin, Önemsizliğine Yönelik Karşılaşılan Problemlerle İlgili Bulgular.

Tablo 10. Önemsiz Problemleri Anket Soruları.

Sorular	N	HİÇ	KATILMIYORU	KATILMIYORU	KARARSIZIM	KATILYORUM	TAMAMEN	\bar{X}
		M	M	M	M	M	KATILYORUM	
18. Beden eğitimi dersi sınıf öğretmenlerinin ders yoğunluğunun fazla olmasından dolayı pek işlenmiyor.	N	24	38	73	104	111		3,68
F%	(6,9)	(10,9)	(20,9)	(29,7)	(31,7)			
19. Beden eğitimi dersine beden eğitimi öğretmenlerinin girmesi daha yararlı olacaktır.	N	14	15	35	60	226		4,34
F%	(4,0)	(4,3)	(10,0)	(17,1)	(64,6)			
20. Beden eğitimi dersi çocukları, fiziksel, zihinsel ve sosyal yönden olumlu etkiler.	N	0	5	7	53	285		4,76
F%	(0,0)	(1,4)	(2,0)	(15,1)	(81,4)			
21. Beden eğitimi dersi oyun çağındaki çocuklar için diğer derslere göre biraz daha önemlidir.	N	7	18	48	94	183		4,22
F%	(2,0)	(5,1)	(13,7)	(26,9)	(52,3)			
22. Beden eğitimi dersinde kalıcı davranış biçimlerinin kazanıldığını gözlemliyorum.	N	4	33	108	121	84		3,70
F%	(1,1)	(9,4)	(30,9)	(34,6)	(24,0)			
Mean ortalaması								3,63

Tablo 10'a bakıldığında Sınıf öğretmenlerinin yüksek derecede ortalama beden eğitimi dersi çocukları, fiziksel, zihinsel ve sosyal yönden olumlu etkilediğini belirtmiş (4,76) olurken, düşük derecede beden eğitimi dersinin sınıf öğretmenlerinin ders yoğunluğunun dolayı pek işlenmediğini (3,68) belirttikleri görülmektedir.

Tablo 11. Sınıf Öğretmenlerinin Cinsiyetinin Önemseme Problemleri Ne Göre Karşılaştırılması.

Soru	Cinsiyet	N	Mean	Std. Sapma	f	Sig.
18. Beden eğitimi dersi sınıf öğretmenlerinin ders yoğunluğunun fazla olmasından dolayı pek işlenmiyor.	Erkek	141	3,5532	1,22139	,984	,322
	Kadın	209	3,7751	1,20980		
19. Beden eğitimi dersine beden eğitimi öğretmenlerinin girmesi daha yararlı olacaktır.	Erkek	141	4,1773	1,20880	9,109	,003
	Kadın	209	4,4498	,97004		
20. Beden eğitimi dersi çocukları, fiziksel, zihinsel ve sosyal yönden olumlu etkiler.	Erkek	141	4,7376	,62844	3,216	,074
	Kadın	209	4,7847	,49668		
21. Beden eğitimi dersi oyun çağındaki çocuklar için diğer derslere göre biraz daha önemlidir.	Erkek	141	4,2553	1,00288	1,231	,268
	Kadın	209	4,2010	,99894		
22. Beden eğitimi dersinde kalıcı davranış biçimlerinin kazanıldığını gözlemliyorum	Erkek	141	3,6170	,99757	2,713	,100
	Kadın	209	3,7703	,95317		
Mean ortalaması			3,6346			

Tablo 11'e bakıldığında Sınıf Öğretmenlerinin cinsiyetine göre karşılaştırılmasında kadınların erkeklere göre beden eğitimi dersine beden eğitimi öğretmenlerinin girmesine dair görüşlerininin daha yüksek olduğu gözlemlenmiş olup aralarında anlamlı bir farklılık görülmüştür. **p<0.05** .

Tablo 12. Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Alanında Girmiş Oldukları Derslerle İlgili Önemseme Problemlerinin Karşılaştırılması.

Soru	Beden eğitimi		N	Mean	Std. Sapma	F.	Sig.
	formasyon						
18. Beden eğitimi dersi sınıf öğretmenlerinin ders yoğunluğunun fazla olmasından dolayı pek işlenmiyor.	evet		89	3,2584	1,35284	6,981	,009
	hayır		261	3,8314	1,13440		
19. Beden eğitimi dersine beden eğitimi öğretmenlerinin girmesi daha yararlı olacaktır.	evet		89	4,2472	1,20869	1,105	,294
	hayır		261	4,3716	1,03208		
20. Beden eğitimi dersi çocukları, fiziksek, zihinsel ve sosyal yönden olumlu etkiler.	evet		89	4,7079	,52662	2,217	,137
	hayır		261	4,7854	,56154		
21. Beden eğitimi dersi oyun çağındaki çocuklar için diğer derslere göre biraz daha önemlidir.	evet		89	4,1685	1,16029	1,521	,218
	hayır		261	4,2414	,94012		
22. Beden eğitimi dersinde kalıcı davranış biçimlerinin kazanıldığını gözlemliyorum	evet		89	3,4270	1,03229	4,389	,037
	hayır		261	3,8046	,93446		
Mean ortalaması				3,5666			

Tablo 12'e bakıldığında Sınıf Öğretmenlerinin beden eğitimi alanına dair girmiş oldukları derslerle ilgili karşılaştırılmasında bu dersleri almayan öğretmenlerin, dersleri alan öğretmenlere göre beden eğitimi dersi sınıf öğretmenlerinin ders yoğunluğunun fazla olmasından dolayı pek işlenmediğini ve beden eğitimi dersinde kalıcı davranış biçimlerinin kazanıldığını daha yüksek derecede gözlemlemiş olup aralarında anlamlı fark görülmüştür **p<0.05** .

3.2.4. Dördüncü Faktör, Beden Eğitimi Ve Spor Dersinde, Sınıf Öğretmenlerinin Aldıkları Formasyon Derslerine Yönelik Karşılaşılan Problemlerle İlgili Bulgular.

Tablo 13. Formasyon Problemleri İlgili Anket Soruları.

Sorular						\bar{X}
	HİÇ KATILMIYORUM	KATILMIYORUM	KARARSIZIM	KATILYORUM	TAMAMEN KATILYORUM	
1. Beden eğitimi dersi vermek için yüksek öğretimde aldığım dersler yeterlidir.	69 (19,7)	53 (15,1)	115 (32,9)	81 (23,1)	32 (9,1)	2,8686
2. Beden eğitimi dersinin amaç ve ilişkilerini yeterince biliyorum.	12 (3,4)	63 (18,0)	111 (31,7)	118 (33,7)	46 (13,1)	3,3514
3. Beden eğitimi dersini uygulamak için kendimi yeterli buluyorum.	25 (7,1)	53 (15,1)	117 (33,4)	111 (31,7)	44 (12,6)	3,2743
14. Beden eğitimi ders saatini bu dersin işlenişi için ayırıyorum.	17 (4,9)	24 (6,9)	79 (22,6)	114 (32,6)	116 (33,1)	3,8229
Mean ortalaması						3,435

Tablo 13'e bakıldığında Sınıf öğretmenlerinin yüksek derece Beden eğitimi ders saatini bu dersin işlenişi için ayırdıkları gözlemlenmiş (3,82) olurken, en düşük derecede ise beden eğitimi dersi vermek için yüksek öğretimde aldığı derslerin yeterli olmadığı (2,86) görülmektedir.

Tablo 14. Sınıf Öğretmenlerinin Cinsiyetinin Formasyon Problemleri Ne Göre Karşılaştırılması.

Soru	Cinsiyet	N	Mean	Std. Sapma	f	Sig.
1. Beden eğitimi dersi vermek için yüksek öğretimde aldığım dersler yeterlidir.	Erkek	141	2,8227	1,20288	,020	,887
	Kadın	209	2,8995	1,25746		
2. Beden eğitimi dersinin amaç ve ilişkilerini yeterince biliyorum.	Erkek	141	3,4965	,97559	,296	,587
	Kadın	209	3,2536	1,05512		
3. Beden eğitimi dersini uygulamak için kendimi yeterli buluyorum.	Erkek	141	3,3759	,97497	2,111	,147
	Kadın	209	3,2057	1,15641		
14. Beden eğitimi ders saatini bu dersin işlenişi için ayırıyorum.	Erkek	141	3,8511	1,09503	1,289	,257
	Kadın	209	3,8038	1,12864		
Mean ortalaması			3,4539			

Tablo 14'e bakıldığında Sınıf Öğretmenlerinin cinsiyetine göre anlamlı bir farklılık görülmemiştir $p < 0.05$.

Tablo 15. Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Alanında Girmiş Oldukları Derslerle İlgili Formasyon Problemlerinin Karşılaştırılması.

Soru	bedeneğitimifo		Mean	Std. Sapma	F.	Sig.
	rmasyon	N				
1. Beden eğitimi dersi vermek için yüksek öğretimde aldığım dersler yeterlidir.	evet	89	3,0225	1,27900	,006	,941
	hayır	261	2,8161	1,21714		
2. Beden eğitimi dersinin amaç ve ilişkilerini yeterince biliyorum.	evet	89	3,3708	1,00433	,119	,731
	hayır	261	3,3448	1,03954		
3. Beden eğitimi dersini uygulamak için kendimi yeterli buluyorum.	evet	89	3,1573	1,11701	,197	,657
	hayır	261	3,3142	1,07817		
14. Beden eğitimi ders saatini bu dersin işlenişi için ayırıyorum.	evet	89	3,7079	1,18899	2,565	,110
	hayır	261	3,8621	1,08669		
Mean ortalamaları			3,3958			

Tablo 15'e bakıldığında Sınıf Öğretmenlerinin formasyon durumuna göre anlamlı bir farklılık görülmemiştir $p < 0.05$.

Tablo 16. Ölçek ve alt boyutlar için istatistik

Ölçekler ve Alt Boyutlar	Ortalama \pm Standart Sapma
Fiziksel Problemler	2.25 \pm 0,90
Uygulama Problemleri	3.42 \pm 0,54
Formasyon Problemleri	3,43 \pm 0,82
Önemseme Problemleri	3,63 \pm 0,53

Tablo 16'da alt boyutların incelenmesinde önemseme problemleri için ortalama değerlerin daha yüksek çıktığı (3,632 \pm 0,53) görülmekte olup bu da alt boyuta ilişkin katılımın daha yüksek olduğunu göstermektedir. Alt boyutlara bakıldığında en düşük değer ise fiziksel problemler için olduğu görülmektedir (2.25 \pm 0,90). Bu da bu alt boyuta ayit katılımın en düşük olduğunu göstermektedir.

Tablo 17. Faktörler Arasındaki İlişki

	Formasyon problemleri	Önemseme problemleri	Fiziksel problemler	Uygulama problemleri
Formasyon Problemleri		-,002	,000	,000
Önemseme Problemleri	-,002		-,036	,000
Fiziksel Problemler	,000	-,036		,011
Uygulama problemleri	,000	,000	,011	

Tablo 17’de faktörler arası ilişkiye bakıldığında fiziksel, uygulama, formasyon ve önemseme problemlerinin karşılaştırılmasında aralarında anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir $p<0.05$.

Tablo 18. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve spor dersinde karşılaştıkları problemlerle yönelik ölçekle ilgili faktörlere göre Cronbach’s Alpha (İç Tutarlılık) katsayıları.

	Alpha Katsayısı
1- Fiziksel Problemler	0.875
2- Uygulama Problemleri	0.814
3- Formasyon Problemleri	0.752
4- Önemseme Problemleri	0.810

Tablo 18’e bakıldığında alpha katsayılarının değerlendirilmesinde fiziksel, uygulama ve önemseme problemleri anket sorularının alpha değerlerine göre ölçek güvenilirlikleri yüksek derecede güvenilir çıkarken, formasyon problemlerinin alfa değerlerine göre ölçek güvenilirliği oldukça güvenilir olarak görülmektedir.

4. TARTIŞMA

Bu araştırmada fiziksel faktörlerle ilgili problemlerin ($x \pm 2,25$) birinci sırada yer aldığı görülmektedir (tablo 16). Sınıf Öğretmenlerinin **beden eğitimi dersi için okulun tesisleri yeterlidir** husundaki görüşlerinde cinsiyetler arası ve formasyon durumlarına göre karşılaştırılmasında anlamlı bir fark görülmemiştir (Tab.8-9) ($p < ,005$). Genel tabloya bakıldığında ise sınıf öğretmenlerinin %77,2'si okul tesislerinin yetersiz olduğunu belirtmişlerdir. **Beden eğitimi dersi için okulun malzemeleri yeterlidir** hususundaki görüşlerine bakıldığında ise, öğretmenlerin formasyon durumlarına göre anlamlı fark görülmezken (Tab. 9), cinsiyet durumuna göre kadınlar ($x \pm 1,76$) erkeklere ($x \pm 2,00$) göre okulun malzemelerini daha yetersiz bulduklarına göre anlamlı fark gözlemlenmiştir ($p < ,005$) (Tab. 8). % 74,6 oranında öğretmenlerin bu soruya katılmadığı yani okul malzemelerinin beden eğitimi ve spor dersi işlemek için yetersiz olduğunu belirtmişlerdir. Bu iki sorunun ferakans yüzdelerinin yüksek olması beden eğitimi derslerindeki tesis ve malzeme yetersizliğinin öğretmenlerin en önemli problemlerinden olduğunu bizlere göstermektedir. Bunun nedeni olarak Afyonkarahisar il merkezindeki ilkokullarda beden eğitimi ve spor dersinin yapılabilmesi için gerekli olan araç ve gereçlerin azlığı ve spor salonlarının yetersizliğinden kaynaklandığı düşünülmektedir. Araştırma yaptığımız bir çok okulun bodrum katlarında standartlara uygun olmayan küçük ve kullanışsız spor salonları olmakla birlikte bu salonlar beden eğitimi ve spor dersini yapmaya yeterli alan oluşturamamaktadır. Afyonkarahisar gibi kış aylarında iklimin sert ve soğuk geçtiği bir ilde okullarda spor salonunun olmaması hatta çoğu okuldaki bahçelerin beden eğitimi dersini işleyebilecek düzeyde olmaması öğretmenlerin ders işlemekte ciddi problemler yaşadığını bizlere göstermektedir. Beden eğitimi ve spor dersleri havaların güzel olduğu zamanlar okul bahçelerinde yani açık alanda yapılırken hava şartlarının kötü olduğu zamanlarda ise yapılmamakta veya sınıflarda yapılmaya çalışılmaktadır. Araç ve gereç yetersizliğinde bunlara eklendiği zaman sınıf öğretmenlerinin fiziksel problemlerle ilgili görüşlerinin olumsuz olduğu düşünülmektedir. **Beden eğitimi dersinin ders saati bu dersin işlenmesi için yeterlidir** beden eğitimi alanı ile ilgili derslere giren

öğretmenlerin ($x \pm 3,47$) bu derslere girmeyenlere göre ($x \pm 3,94$) ders saatini daha yetersiz buldukları gözlemlenmiş olup anlamlı fark görülmüştür ($p < ,005$) (Tab. 9), Bu hususa sınıf, öğretmenlerinin %67,7 gibi bir oranda ders saatinin yeterli olduğuna dair görüş bildirmişlerdir. Eğitimin niteliğini ve niceliğini artırmak kuşkusuz eğitimin yuvası olan okulların, en temel amaçları arasındadır. Bunun sağlanabilmesi için iyi yetiştirilmiş öğretmenlere, eğitim bilimcilere ve yöneticilere ihtiyaç duyulmaktadır. Fakat bunları sağlarken, okul ortamlarında da fiziksel düzenlemelere gidilmeli, eğitim ve öğretimi daha verimli sağlayacak tedbirler alınmalı ve düzenlemeler yapılmalıdır. Aksi halde fiziksel olarak sorunlu bir eğitim ortamından en yüksek seviyede verim beklemek gerçekçi olmayacaktır. Özellikle yakın gelecekte ülkenin muhasır medeniyetler seviyesine çıkmasında söz ve sorumluluk sahibi olacak, sporu daha üst seviyelere götürecektir üstün yetenekli gençlerin yetiştirilmesi, bu gençlerimizin en iyi şekilde geleceğe hazırlanması, ülkemizin çıkarları doğrultusunda üzerinde önemle durulması gereken bir konudur (Poyraz, 1999). Kuzey (2002) yapmış olduğu yüksek lisans çalışmasında sınıf öğretmenlerinin sorunlarını ortaya çıkarmak için bir uygulama gerçekleştirmiştir. Bu yapılan araştırmada sınıf öğretmenlerinin büyük bir kısmı öğrenci sayısının fazla olması ve fiziki şartların yetersiz olduğu şeklinde görüş bildirmişlerdir. Ülkemizde eğitim problemlerinin önemli bölümü nicelikle ilgili problemlerdir. Bununda en önemli hususlarından bir tanesi okul ortamlarının fiziki açıdan yetersiz olmasıdır. Nitekim, nicelikle ilgili problemleri çözmeden eğitimde gerçek anlamda niteliği sağlamak oldukça zordur. Bu sebepten dolayı öncelikle ulusal düzeyde okullarımızın fiziki koşullarının iyileştirilmesi, nicelik sorunlarının çözümü ve istediğimiz seviyede eğitim öğretimin yapılabilmesinde önemli bir etken olan okul binalarında mimari, tasarım ve donatım bakımından niteliğin artırılması üzerinde bilimsel ve somut çalışmaların yapılması gerekmektedir (Ekinci, 2010). Yapılan bir araştırmada öğretmenlerin problemleri incelenmiş olup bu çalışmada en sık raslanılan fiziki sorunlar olduğunu belirtmişlerdir (Dağlı vd. 2017). Kul (2008) yapmış olduğu yüksek lisans çalışmasında Beden Eğitimi ve Spor öğretmenlerinin sorunları ve performanslarına etkisini ortaya çıkarmaya yönelik bir çalışma gerçekleştirmiştir. Yapılan bu çalışmada spor salonu tesis yetersizliği ile araç ve gereç yetersizliğinin en önemli sorunlar olduğunu belirtmiştir. Yapılan bir araştırmada ilköğretim birinci

kademesinde bulunan beden eğitimi ve spor derslerinin amacına uygun yürütülmediği, saha ve araç-gerecin yetersiz olmasından dolayı bu dersten gerekli yararın sağlanmadığı sonucunu ortaya koymuşlardır (Bozdemir, 2015). Demir ve Arı (2013) öğretmenlerin sorunlarını araştırdıklarında, alt başlık içerisinde ikinci sırada fiziksel problemlerin görüldüklerini tespit etmişlerdir. Ekinci (2010) yaptığı bir çalışmada okul müdürleri ve sınıf öğretmenlerinin, birincil problemlerinin okulların fiziki olarak yetersiz olmasını gördüklerini ifade etmişlerdir. Kuzey (2002) yaptığı bir araştırmada sınıf öğretmenlerinin sorunlarını ortaya çıkarmak için bir uygulama gerçekleştirmiştir. Bu yapılan araştırmada sınıf öğretmenlerinin büyük bir kısmı öğrenci sayısının fazla olması ve fiziki şartların yetersiz olduğu şeklinde görüş bildirmişlerdir. Yukarıda yer alan literatür çalışmalarına bakıldığında fiziksel problemlerin öğretmenler için büyük bir sorun olduğu görülmekte olup çalışmamızla paralellik göstermektedir. Yapılan araştırmalar incelendiğinde hem sınıf öğretmenlerinin hem de beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin ortak görüşleri okulların fiziksel özellikleri yani tesis, araç ve gereçlerinin dersin işlenmesinde yeterli olmadığını belirttikleri görülmektedir. Bu durumun elde ettiğimiz verileri destekler nitelikte olduğu görülmüştür. Öğretmenler tesis ve araç gereçlerin yeterli olması durumunda ise derslerinde daha fazla verim alacağı ve dersin amacına ulaşmakta zorlanmayacağıyla ilgili görüş bildirmişlerdir. Tüm bunlara bakarak Afyonkarahisar'da bulunan ilkokulların birinci kademesindeki okullara gerekli mazemelerin ve tesislerin sağlanması gerektiği görülmektedir. Ayrıca fiziksel alt boyutundaki puanlarda azalma olması uygulama alt boyutundaki puanlarda da azalmaya neden olduğu gözlemlenmekte olup, bu durumun fiziksel şartların önemliliğinin bir göstergesi olduğu düşünülmektedir.

Yapmış olduğumuz araştırmada uygulama alt boyutu ile ilgili problemlerin ($x \pm 3,42$) ikinci sırada yer aldığı görülmektedir (tablo 16). Sınıf öğretmenlerinin **beden eğitimi dersi için yeterli tesis ve malzemelerin olması dersin amaçlarına ulaşmamızı kolaylaştıracaktır** husundaki görüşlerinde beden eğitimi alanı ile ilgili derslere göre karşılaştırılmasında anlamlı bir fark görülmezken cinsiyetlere göre kadınların ($x \pm 4,67$) erkeklere göre ($x \pm 4$) bu hususa daha fazla katıldığı görülmüş olup aralarında anlamlı fark görülmüştür ($p < ,005$) (Tab. 5). Bu hususa sınıf

öğretmenleri %82 oranında katıldıklarını belirtmişlerdir. Sınıf öğretmenlerinin **beden eğitimi dersinde çocuklara sporu sevdirmeye ve spor alışkanlığı kazandırmaya çalışıyorum** husundaki görüşlerinde beden eğitimi alanı ile ilgili derslere giren ve girmeyen öğretmenlerin arasında anlamlı bir fark görülmezken, cinsiyetlere bakıldığında kadınların ($x \pm 3,80$) erkeklere ($x \pm 4,01$) göre bu hususa daha az katıldıklarını belirtmişlerdir ve anlamlı farklılık gözlemlenmiştir ($p < ,005$) (Tab. 5). Bu hususa sınıf öğretmenleri %72 oranında katıldıklarını belirtmişlerdir. Sınıf öğretmenlerinin **beden eğitimi dersi vermek için alana yönelik özel bir eğitim almak gerekmektedir** hususundaki görüşlere bakıldığında cinseyete göre anlamlı bir farklılık görülmezken beden eğitimi alanı ile ilgili derslere giren öğretmenlerin ($x \pm 4,49$) girmeyenlere göre ($x \pm 4,13$) bu hususa daha fazla katıldığı görülmüş olup anlamlı bir farklılık görülmüştür ($p < ,005$) (Tab. 6). Bu hususa sınıf öğretmenleri %81,7 oranında katıldıklarını belirtmişlerdir. Sınıf öğretmenlerinin **beden eğitimi dersinde öğrenciler başka ders yapılmasına istekli olmuyorlar** hususundaki görüşlerine bakıldığında beden eğitimi alanı ile ilgili derslere giren veya girmeyen öğretmenlerin arasında anlamlı bir farklılık görülmezken cinsiyette kadın öğretmenlerin ($x \pm 4,59$) erkeklere göre ($x \pm 4,20$) bu hususa daha çok katıldıkları görülmüş olup aralarında anlamlı bir fark görülmüştür ($p < ,005$) (Tab. 5). Bu hususa sınıf öğretmenleri %87,7 oranında katıldıklarını belirtmişlerdir. Sınıf öğretmenlerinin **beden eğitimi dersinde başka dersler yapılmasını uygun bulmuyorum** hususundaki görüşlerine bakıldığında beden eğitimi alanı ile ilgili derslere giren veya girmeyen öğretmenlerin arasında anlamlı bir farklılık görülmezken, cinsiyetlere göre karşılaştığımızda kadınların ($x \pm 4,26$) erkeklere göre ($x \pm 4,44$) bu hususa daha az katıldıklarını gözlemlemiş olup aralarında anlamlı bir fark görülmüştür ($p < ,005$) (Tab. 5). Ayrıca sınıf öğretmenlerinin **beden eğitimi konusunda formasyon almak bu dersin işlenmesini kolaylaştıracaktır** ($x \pm 4,14$) hususuna katıldıkları, **beden eğitimi dersinin işlenebilmesi için okul yönetimi yeterince katkıda bulunmaktadır** ($x \pm 2,65$) hususunda kararsız olduklarını, **beden eğitimi dersine spor ve malzemeleriyle katılmaya dikkat ediyorum** ($x \pm 3,30$) hususunda kararsız olduklarını, **beden eğitimi dersine çocukların spor malzemeleriyle katılmalarına dikkat ediyorum** ($x \pm 3,19$) hususunda kararsız olduklarını belirtmiş olup bu hususların demografik yapılarla karşılaştırılmasında

anamlı bir farklılık gözlemlenmemiştir. İlköğretim birinci kademedede, beden eğitimi ve spor, bir ders, bir eğitim etkinliği olarak kurumsal düzeyde programlarda önemli bir yer tutmakta ve bu derslere belirli bir süre ayrılmaktadır. Fakat başka alanlarda olduğu gibi programlara giren ilke ve konular, uygulamadaki etkinlikler ve bunların gerçekleşme oranları arasında çok önemli boşluklar bulunmaktadır. İlköğretim birinci kademedede beden eğitimi ve spor derslerinin gereken düzeyde işlenmediği yaygın olarak bilinmektedir. Beden eğitimi ve spor dersine ayrılan vaktin diğer derslerle karşılaştırıldığında %6,6 olduğu bilinmektedir. Sınıf öğretmenleri girecekleri diğer derslere hazırlanırken daha fazla zaman ayırmalarına karşın, beden eğitimi ve spor dersine yeterince hazırlık yapmamaktadırlar. Fakat tüm bunlara rağmen öğretmenler planlarında beden eğitimi ve spor dersini işlenmiş olarak gösterme yoluna gidildiğinde bir gerçektir (Pehlivan vd. 2005). Güven yapmış olduğu bir çalışmada sınıf öğretmenlerinin ilk öğretim ders programlarının uygulanmasına ilişkin görüşlerine dair benzer bulgular elde etmiştir. Çalışmada öğretmenler etkinlik temelli öğretimi esas alan ders programlarının gereği olarak sınıfta yapılacak olan aktivitelerde çeşitli araç-gereç ve yardımcı ders materyallerine ihtiyaç duyulduğu, ancak bu konuda yetersizlikler yaşandığını söylemişlerdir (Güven, 2008). Beden eğitimi ve spor faaliyetleri okullarda ders içi ve ders dışı zamanlarda genel eğitimin tamamlayıcısı olarak ele alınmaktadır. Özellikle bu hedeflerde sağlanacak gelişim, uygulamaların haftalık süre ve sayısı, kullanılan tesis, alan ve yeterli sayıdaki nitelikli beden eğitimi ve spor öğretmeniyle doğrudan ilişkili görülmektedir (Özdemir, 2000). Özellikle ilk öğretim birinci kademedede beden eğitimi ve spor derslerine karşı öğretmen ve idarecilerin olumsuz tutumları dersin uygulanmasında önemli bir problem olarak görülmektedir (Ocak vd. 2006). Ayrıca hizmet içi eğitim programları yönetici ve öğretmenlerin mesleki süreçte uygulamaya yönelik olarak yetişmeleri ve değişen koşullara cevap verecek yeterliliklerle donanımlarını, etkili ve verimli kullanabilmeleri için gerekli bilgi, beceri ve davranışlar kazanmalarını mümkün kılacak nitelikte olmalıdır (Aytaç, 2000). Literature çalışmalarında bakıldığında yapmış olduğumuz çalışma ile paralellik gösterdiği görülmektedir. Uygulama alt boyutları problemleri açısından sınıf öğretmenlerinin öğrencilerde spor yapma alışkanlıklarının olmaması, beden eğitimi ve spor dersine mazemeleri olamadan yada eksik olarak katılmaları ve derslerde nitelikli yarışma etkinlik

isteklerinin olmaması problemlerden bazıları olduğu düşünülmektedir. Bununla birlikte beden eğitimi ve spor derslerinin ders planlarında işlenmiş olarak göste yoluna gidildiği, buna karşın derslerin işlenmemesi, derslerin sınıfta yapılması, okul yönetiminin yeterince katkıda bulunmaması ve özellikle derslerin uygulamasında alana yönelik özel bir eğitim alınması gerekliliği ile ilgili problemler yaşadıkları görülmektedir.

Yapmış olduğumuz çalışmada formasyon alt boyutları problemleri değerlerinin diğer alt boyutlara göre üçüncü sırada olduğu görülmektedir ($x \pm 3,43$ tablo 16). Çalışmaya bakıldığında formasyon problemleri ile ilgili ölçek puanları dağılımında sınıf öğretmenlerinin, **beden eğitimi ve spor dersi vermek için lisans döneminde aldığı derslerin yeterli olması konusunda öğretmenlerin kararsız olduğu** (%32,9), **beden eğitimi ve spor derslerinin vermek için kendilerini yeterli gördüklerini** (%46,8), **beden eğitim dersinin amaçlarını yeterince bildikleri konusunda kararsız oldukları** (%33,4), **beden eğitimi ders saatini bu dersin işlenişi için ayırdıkları** (%65,7) konusunda görüşler bildirmişlerdir. Ayrıca demografik özelliklerin karşılaştırılmasında anlamlı bir fark görülmemiştir (Tablo 13-14). Bulduğumuz sonuçlardan yola çıkarak sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve spor alan bilgisi açısından formasyon alan yeterliliğiyle ilgili sorunlar yaşadıkları düşünülmektedir. Bu sorunlar beden eğitimi ve spor dersine karşı tutumlarda öğretmenlerin dersi işlemek istememe veya bu derste başka derslerin işlebmesine öncelik verme, diğer derslere yapılan ön hazırlıkların bu ders için yapılmadığını ortaya çıkarılmıştır. Bu durumu bir çok araştırma sonucunda desteklemektedir. Xiang ve arkadaşları (2002) beden eğitimi ve spor ile ilgili yaptıkları bir alan çalışmasına katılan sınıf öğretmenlerinin çalışma öncesi ve sonrası davranışsal eğilimlerini incelemiştir. Çalışma sonuçları, bu kursa katılan sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve spor dersini işlemeye istekli olmadıklarını ve beden eğitimi öğretiminin karmaşık doğasını gözlemleyen öğretmenlerin beden eğitimi ve spora yönelik yeterince donanımlı olmadıklarını anladıklarını ortaya koymuştur. Xiang ve arkadaşlarının yapmış olduğu araştırma çalışmamızla paralellik göstermektedir. Etkili bir öğretim için nitelikli ve donanımlı öğreticilere ihtiyaç duyulur. Öğretmenlik öğretimde ve alanında uzmanlaşmak, kendini güncellemek isteyen bir

meslektir. Bu meslekte görev alan bireylerin belli bir genel kültür birikimi, özel alan bilgileri ve öğretmenlik meslek yeterlilikleri ile donatılmış olmaları gerekmektedir. Öğretmen yeterliliği her bir ana görev kapsamında, işlem karakterinde, başkalarıyla bir araya gelerek farklı görevlerin yapılmasını sağlayan ve sınırlı bir zaman diliminde yapılabilen alt görevleri anlatacak şekilde yapılabilmesidir (Bozdemir, 2015). Portman (1996) yaptığı çalışma sonucunda, beden eğitimi ve spora yönelik iyi eğitim almamış öğretmenlerin beden eğitimine karşı olumsuz tutumlar beslediklerini ortaya koymuştur. Sınıf öğretmeni adaylarının çoğunluklu olarak ilk okul düzeyinde beden eğitimi ve spor derslerini yürütebilecek bilgi, beceri ve öğretim becerileri yeterliliği kazanabilmiş olmamasından dolayı öğretmenlerin formasyonla ilgili problemler yaşadığı düşünülmektedir. Sınıf öğretmenliği eğitimi lisans programında yer alan beden eğitimi ve spor ile ilgili derslerin asıl amacı, sınıf öğretmenleri adaylarında ilkokul birinci kademeye yönelik beden eğitimi ve spor öğretim yeterliliği oluşturmaktır. Bu yeterliliğin oluşturulabilmesi için en güzel yaklaşım ve yöntem, sınıf öğretmenin ve öğretmen adaylarının ilkokul beden eğitimi ve spor dersi öğretim programı, içerik, kapsam formasyon ve uygulamalarına vakıf olmalarının sağlanması gerektiği düşünülmektedir.

Bu araştırmada önemseme problemlerinin ($x \pm 3,63$) dördüncü sırada yer aldığı görülmektedir (tablo 16). Önemseme problemleri ile ilgili ölçek puanlarının dağılımına bakıldığında **beden eğitimi derslerine beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin girmesi gerektiği** konusunda önemli bir katılım olduğu görülmektedir (%81,7). Bu hususta kadın öğretmenler ($x \pm 4,44$ kesinlikle) erkek öğretmenlere göre ($x \pm 4,17$) daha fazla beden eğitimi derslerine bu alanın branş öğretmenlerinin girmesi gerektiğini belirtmiş olup aralarında anlamlı bir fark görülmüştür ($p < ,005$) (Tab. 12). Araştırma sonuçlarına bakıldığında sınıf öğretmenlerinin büyük çoğunluğu beden eğitimi derslerine bu dersin beden eğitimi öğretmenlerinin girmesi konusunda görüş bildirmişlerdir. Sınıf öğretmenleri **beden eğitimi dersinin çocukları, fiziksel, zihinsel ve sosyal yönden olumlu etkilediğini** (%96,5), **beden eğitimi dersinin oyun çağındaki çocuklar için diğer derslere göre biraz daha önemli olduğunu** (%79,2), **beden eğitimi dersinde öğrencilerin kalıcı davranış biçimleri kazanıldığını** (%58,6) belirtmişlerdir. Ülkemizde beden eğitimi

ve spor derslerine gereken önemin verilmemesi sebeplerinin başında, okul idarecilerinin ve ilköğretim müfettişlerinin gerekli hassasiyeti göstermemeleri ve beden eğitimi ve spor dersinin diğer derslerdeki açıkları kapatmak için kullanılması gelmektedir. Tüm bunlar göz önüne alındığında sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve spor ders amaçlarından uzaklaştıklarını ve kendilerini bu konuda yeni bilgilerle güncellemek ihtiyacı duymadıklarını, hatta beden eğitimi ve spor ders saatlerini, diğer derslerin takviyesi olarak kullandığı gözlemlenmiştir (Arslan ve Altay 2009). Yapılan bir araştırmada sportif eğitimin en önemli evresini ilköğretim birinci kademe okullarındaki beden eğitimi ve spor dersi etkinliklerinin günümüzde gerek uygulaması, gerekse öğrencilere sağlanan spor ortamları açısından yeniden planlama ve programlama ihtiyacında olduğunu belirtmektedir (Bozdemir, 2015). Kangal ve arkadaşının (2007) yapmış oldukları bir çalışmada ilköğretim birinci kademe beden eğitimi ve spor derslerine beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin girmesi gerektiği ile ilgili görüş bildirmişlerdir. Bozdemir (2015) yaptığı çalışmada benzer sonuçlar elde etmiştir. Bulunan sonuçlar bizim çalışmamızla paralellik göstermektedir. Literatür çalışmalarına bakıldığında yaptığımız çalışmayla paralellik göstermektedir. Alan dışı, yani sınıf öğretmenliği bölümlerinden mezun olmayanların sınıf öğretmeni olarak atanmaları veya alan değişikliği yapıp sınıf öğretmenliğine geçiş yapan öğretmenlerin ve sınıfların kalabalık olması kaliteli bir beden eğitimi ve spor dersi işlemenin önündeki en büyük engellerin olduğu düşünülmektedir. Sınıf öğretmeni gireceği diğer ana derslere kendini hazırlamaktan beden eğitimi ve spor derslerine kendini yeterince hazırlayamadığı düşünülmektedir. Önemseme alt boyutları problemleri açısından sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve spor derslerine bu dersin alan öğretmenlerinin girmesi gerektiği konusunda ciddi bir katılım olduğu görülmektedir. Sınıf öğretmenleri Beden eğitimi derslerinin öğrenciler üzerindeki fiziksel, zihinsel ve sosyal yönden olumlu etkilerinin olduğunu bilmelerine karşın müfredat programı ve ders yoğunluğundan dolayı bu dersi yeteri kadar işleyemediklerinden dolayı problemler yaşadıkları düşünülmektedir. Ayrıca beden eğitimi ve spor derslerinde kalıcı davranışların kazanıldığı, oyun çağındaki çocuklar için bu dersin diğer derslere göre daha önemli olduğu ve dersin çocukların fiziksel zihinsel ve sosyal yönden olumlu etkileri olduğu ile ilgili önemseme değerlerinin yüksek çıktığı gözlemlenmiştir. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve

spor derslerini bu kadar önemsemelerine karşın, ders yoğunluğunun fazla olmasından dolayı beden eğitimi ve spor derslerinin istenilen düzeyde yapılamadığı ile ilgili problemlerin olduğu görülmektedir.

5. SONUÇ VE ÖNERİLER

Sonuç olarak bu araştırmada; sınıf öğretmenlerinin, beden eğitimi ve spor dersleriyle ilgili fiziksel şartlarda ciddi problemler yaşadığı ortaya çıkmıştır. Afyonkarahisarda bulunan ilköğretim birinci kademedeki okullarda tesis ve mazeme yetersizliği öğretmenlerin birincil sorunu olarak araştırmamızda karşımıza çıkmaktadır. Uygulama problemlerine bakıldığında ise sınıf öğretmenlerinin ders saatlerinin fazla olması ve okul idaresinin yeterince beden eğitimi dersleri için öğretmenlere destek vermedikleri araştırma sonucunda ortaya çıkmıştır. Ayrıca öğretmenler bu dersin daha iyi işlenebilmesi için alana yönelik özel eğitimlerin alınması gerektiğininde belirtmişlerdir. Formasyon boyutları incelendiğinde ise öğretmenlerin bir çoğunun bu dersin amaç ve ilişkilerini bilmedikleri aynı zamanda beden eğitimi alanında kendilerini yeterli bulmadıklarını, lisans döneminde aldıkları derslerin bu dersi işlemede yeterli olmadığı yönünde görüş bildirmişlerdir. Sınıf öğretmenlerinin uygulamaya yönelik çok fazla problemle karşılaşmadığı ortaya çıkarılmış olup öğretmenlerin ortak görüşü ise beden eğitimi derslerine beden eğitimi öğretmenlerinin girmesi gerektiği yönünde olmuştur. Ülkemizdeki okullarda tesis, araç-gereçlerin yetersiz veya eskik olması, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve spor dersi ile ilgili bilgi ve formasyon yeterliliklerinin dersin işlenmesi ve beden eğitimi dersinin verimliliği açısından sorun yaratması, bu sebeplerden kaynaklı uygulama ve önemseme problemleri tespit edilen bazı sorunlar arasında olduğu

Bu Araştırma Sonuçlarına İlişkin uygulamacılara yönelik öneriler aşağıda sunulmuştur:

1. Araştırma sonuçlarına bakıldığında sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve spor dersinde kendilerini yeterli hissetmemeleri ve formasyon yeterliliklerinin eksik olması sebebiyle, ilköğretim birinci kademedeki beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin bu derse girmesi gerekmektedir.
2. Eğitim sisteminin temel öğelerinden biri olan öğretmenler, kendine ve topluma yararlı bireyler yetiştirme hususunda büyük öneme sahiptirler. Bu araştırma sonucunda sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve spor derslerinde birçok problemlerle karşılaştıkları görülmüştür. Problemlerin en aza indirilmesi için okullardaki tesis, araç-gereç gibi eksikliklerin Milli Eğitim tarafından düzenli takip ettirilip ihtiyaçların giderilebilir.
3. Bu araştırma sonucunda sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve spor derslerinde birçok problemlerle karşılaştıkları ortaya çıkmıştır. Bu ve benzeri araştırma sonuçları uzmanlar tarafından incelenerek bu derste verimliliğin artmasına dair çalışmalar yeniden düzenlenebilir.
4. Sınıf öğretmenlerinin bu derslerde aldıkları eğitimler tekrar gözden geçirilip formasyon ve yeterlilik düzeyleri artırılabilir.

Bu Araştırma sonuçlarına ilişkin araştırmacılara yönelik öneriler aşağıda sunulmuştur:

1. Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve spor dersinde karşılaştıkları problemler bu çalışmada il bazında yapılmış olup bölge bazında ve Türkiye genelinde yapılabilir. Bu sayede sınıf öğretmenlerinin bu derste karşılaştıkları problemler daha çok katılımcıya ulaşarak daha net bilgiler verebilir.
2. Yapılmış olan bu anket Afyonkarahisar il merkezinde bulunan ilköğretim birinci kademeye uygulanmış olup ilçe ve taşralarda uygulanıp karşılaştırmalar da yapılabilir.

6. KAYNAKLAR

- Açıkada, C. (1992) Beden eğitimi ve spor öğretmeni yetiştirmede müfredat programı sorunları. *spor bilimleri dergisi*, 3(4), 3-13.
- Akgül, M. H. (2014). Popüler spor kültürü ve din (Doctoral dissertation, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü).
- Akpınar, B. Özdaş, F. Batd, V. Karahan, O. Yıldırım, B. (2014). The whole human being paradigm and holistic curriculum approach. In Conference proceedings. New perspectives in science education (p. 17) *libreriauniversitaria. it* Edizioni.
- Akandere, M. (2003). Eğitici okul oyunları. Nobel Yayın.
- Aracı, H. (2004). Okullarda beden eğitimi: öğretmenler ve öğrenciler için. Nobel Yayın Dağıtım.
- Arslan, Y. Altay, F. (2009). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersine ilişkin görüşlerinin bazı eğilimleri açısından incelenmesi. *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi*, 11(1), 14-23.
- Arslan, Y. (2008). Sınıf öğretmenlerinin ilköğretim birinci kademe beden eğitimi ders programlarına ve beden eğitimi dersine ilişkin görüşleri. Yayımlanmamış Yüksek Lisan Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Aytaç, T. (2000). Hizmet içi eğitim kavramı ve uygulamada karşılaşılan sorunlar [The concept of in-service training and problems experienced in implementation process]. *Milli Eğitim Dergisi [Journal of National Education]*, 147.
- Bakanlığı, M. E. (2013). Temel eğitim genel müdürlüğü. Okul Öncesi Eğitim Programı.
- Baltacı, G., Düzgün, İ. (2008). Adolesan ve Egzersiz. Klasmat Matbaacılık ve Yayınevi, Ankara.
- Baranowski, T., Bar-Or, O., Blair, S., Corbin, C., Dowda, M., Freedson, P., ... & Seefeldt, V. (1997). Guidelines for school and community programs to promote lifelong physical activity among young people. *Morbidity and Mortality Weekly Report*, 50(RR-6), 1-36. Başkanlığı, M. E. B. S. G. (2017). MEB 2017 Performans Programı.
- Başal, H. A. (2010). Geçmişten günümüze Türkiye’de geleneksel çocuk oyunları. İstanbul: Morpa Kültür Yayınları.
- Bloom, BS (1974). Zaman ve öğrenme. *Amerikalı psikolog*, 29 (9), 682.
- Bozdemir, R. Çimen, Z. Kaya, M. & Demir, O. (2015). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve spor dersinde karşılaştıkları problemler (Tokat ili örneği). *Uluslararası Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 2015(5), 221-234.
- Buschner, C. A. (1984). Teaching elementary physical education: *Whose responsibility? Education*, 105(1).
- Çağdaş, A. (2002) Sosyal Gelişim. Çocuk ve Ergen Sosyal Ve Ahlak Gelişimi. R. Arı. (Editör). Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Çolakoğlu, T. (2004). Sporun Toplumda Yaygınlaştırılması Açısından Okul Sporları (Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Görüşleri Üzerine Bir Araştırma). Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı (Doctoral dissertation, Doktora Tezi, Ankara).

- Dağlı, A., & Bünyamin, H. A. N. (2017). Öğretmen görüşlerine göre Diyarbakir ili eğitim sorunları ve çözüm önerileri. *Electronic Journal of Education Sciences*, 6(12), 108-124.
- Demir, M. K., & Arı, E. (2013). Öğretmen sorunları–Çanakkale ili örneği, *Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 32 (1) 107-126.
- Demirhan, G. (2006). Spor eğitiminin temelleri. Ankara: Spor Yayınevi ve Kitabevi–Bağırhan Yayınevi.
- Demirhan, M. (2019). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve oyun derslerindeki yeterliliklerine ilişkin görüşleri (Master's thesis, Dicle Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü).
- Dewey, J. (1996). Eğitimde demokratik anlayış. *Demokratik zihni eğitmek* , 25-44.
- Ekinci, A. (2010). İlköğretim okullarında görev yapan müdür ve öğretmenlerin mesleki sorunlarına ilişkin görüşleri. *İlköğretim Çevrimiçi* , 9 (2).
- Ercan, A.Ö., Sunay, MO ve Akyıldız, IF (2017). 5G sistemlerinde spektrum paylaşımı hücreli IoT iletişimi için RF enerji hasadı ve aktarımı. *Mobil Hesaplama IEEE İşlemleri* , 17 (7), 1680-1694.
- Erden, M., & Akman, Y. (1997). Eğitim Psikolojisi. 4. baskı. Arkadaş Yayıncılık, Ankara, 298.
- Erden, M., & Fidan, N. (1998). Eğitime giriş. İstanbul: Alkım Yayınevi.
- Erden, M. (2001). Sınıf Yönetimi, Alkım Yayınevi.
- Erden, M. (2005). Öğretmenlik mesleğine giriş. Epsilon Yayıncılık.
- Erden, M. ve Akman, Y. (2005). Gelişim Ve Öğrenme. (14.Basım) Arkadaş Yayınevi: Ankara.
- Erkan, N. (1994). Yaşam Boyu Spor Nedir. Türkiye ve Olimpiyat Sempozyumu, Ankara: GSGM, 18-21.
- Ertürk, S. (2013). Eğitimde" program" geliştirme. Edge Akademi.
- Fidan, N., & Erden, M. (1998). Eğitime giriş. İstanbul: Alkım Yayınları. Program Geliştirmeye İlişkin Temel Kavramlar, 37.
- Gallagher, JJ ve Harbin, GL, McWilliam, RA (2000). Engelli küçük çocuklar ve aileleri için hizmetler.
- Gallahue, D.L. , Ozmun, J.C., Goodway, J.D. (2014)Motor Gelişimi Anlama: Bebekler-Çocuklar-Ergenler-Yetişkinler. Çevirenler: ÖZER D.S., AKTOP .Nobel Akademik Yayıncılık, Ankara,.
- Güllü, M., Arslan, C., Görgüt, İ., & Uğraş, S. (2011) ilköğretim beden eğitimi dersi (1-8. Sınıflar) öğretim programı ve kılavuzunun incelenmesi. *Yüzüncü yıl üniversitesi eğitim fakültesi dergisi*.
- Güneş, A. (2002). Okullarda beden eğitimi ve oyun öğretimi. Pegem A Yayıncılık.
- Gürkan, T., & Gökçe, E. (1999). Türkiye'de ve çeşitli ülkelerde ilköğretim: program, öğrenci, öğretmen. Siyasal Kitabevi.
- Güven, S. (2008). Sınıf öğretmenlerinin yeni ilköğretim ders programlarının uygulanmasına ilişkin görüşleri. *Milli Eğitim Dergisi*, 177(224-236).
- Hekim, M. , (2015). Çocuk Gelişimi ve Eğitiminde Beden Eğitimi Derslerinin Yeri Ve Önemi. Muğla: VII Uluslararası Türkiye Eğitim Araştırmaları Kongresi.

- İlaslan F. (2018). Okul öncesinde sporun önemi. Medium.com.
- İnan, H. Z. (2017). Okul öncesi eğitim ve okul öncesi eğitim programı. Pegem Atıf İndeksi, 1-24.
- İşler, H. (2012). Beden Eğitimi Ve Spor Bilgileri Rehber Kitabı. İstanbul: Ol Kitap Karadeniz Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Trabzon.
- Kangalgil, M., Yapan, D. B. İ. O. G., & İlişkin, S. Ö. B. E. D. (2007). Görüşleri (Sivas Örneği), Milli Eğitim Dergisi, 2003. Erişim: <http://yayim.meb.gov.tr/dergiler/15c/kangalgil-donmez.htm> Erişim, 30.
- Kaplan, İ. (1999). Türkiye’de Milli Eğitim İdeolojisi ve Siyasal Toplumsallaşma Üzerindeki Etkisi [The Ideology of National Education in Turkey and Its implications for Political Socialization]. İstanbul: İletişim Yayınları.
- Karagül, T. (1993). Beden eğitimi öğretim yöntemleri. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi.
- Karakös, R. (2013). Çocuk Eğitiminde Ergenlik Psikolojisi Ve İletişim- Ben Büyüdüm. İstanbul: Yedievren Yayınları.
- Kaytez, N. (2018). Hastanede Çocuk ve Oyun. Küreselleşen Dünyada Sağlık Bilimleri Araştırmaları , 610.
- Kerimoğlu, E. (1996). Aile Tedavileri. Ankara Üniversitesi Çocuk Psikiyatrisi Bilim Dalı Yayınları: Ankara.
- Kerkez, F.İ. (2006) Oyun Ve Egzersizin Yuva Ve Anaokuluna Giden 5-6 Yaş Grubu Çocuklarda Fiziksel Ve Motor Gelişime Etkisinin Araştırılması, Doktora Tezi,
- Keskinkılıç, K. (2017). Eğitim bilimine giriş. Pegem Atıf İndeksi, 1-387.
- Kul, M. (2008). Beden eğitimi öğretmenlerinin sorunları ve performanslarına etkileri (Sakarya ili örneği). Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi. Sakarya.
- Kulaksızoğlu , A. (2009). Ergenlik Psikolojisi. (11.Basım) İstanbul: Remzi Kitabevi.
- Kuzey, M. (2002). Sınıf öğretmenlerinin bazı sorunları ve bazı çözüm önerileri. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi. Atatürk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum.
- Levent, B. (2011). Sınıf öğretmenlerinin kişilik özelliklerinin iletişim becerilerine etkisi (Doctoral dissertation, Selçuk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü).
- Malina, RM (1996). Yaşam boyu fiziksel aktivite ve fiziksel uygunluğun takibi. Egzersiz ve spor için üç ayda bir araştırma , 67 (sup3), S-48.
- Bakanlığı, M. E., T. E. G. M. (2012). Okul Öncesi Eğitim Programı.
- Muallimoğlu, N. (1998). Çocuklara ve gençlere beden eğitimi. İstanbul: Avcıol Basım.
- Mengütay S. (2005). Çocuklarda Hareket Gelişimi Ve Spor. Morpa Kültür Yayınları.
- Narula, P. S. (2018). Challenges Endured By Low and High Scholarly Achievers of Class Tenth: The Parent-Adolescent Perception. *International Journal of Indian Psychology, Volume 6, Issue 1,(No. 2), 6, 109.*
- Ocak, Y.& Tortop, Y. (2006). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi derslerine ilişkin genel görüşleri ve beden eğitimi derslerini yürütürken karşılaştıkları sorunları. 9. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi, 3-5.

- Oral, B. & Şentürk, H. (1998). Farklı Branşlardan Mezun Olup Sınıf Öğretmeni Olarak Atanan Öğretmenlerin Mesleki Yeterliklerine İlişkin Müfettiş ve Öğretmenlerin Algıları. Ankara: Cumhuriyetin, 75, 95-108.
- Özdemir, A. (2000). Orta Öğretimde Beden Eğitimi ve Spor Derslerinin Uygulanabilirliği, Çorum İli ve İlçelerindeki Farklılıkların Değerlendirilmesi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.
- Özdemir, H. (2010). Okul öncesi öğretmenlerinin kaynaştırma uygulamasına ilişkin görüşlerinin incelenmesi.
- Özdemir, S. Yalın, H. İ., & Sezgin, F. (1999). Öğretmenlik Mesleğine Giriş, Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Özdenk, Ç. (2007). 6 yaş grubu öğrencilerinin psikomotor gelişimlerinin sağlanmasında oyunun yeri ve önemi (Place and importance of play in psychomotor development of six year-old students). Unpublished Master Thesis), Fırat University Social Sciences Institute, Elazığ.
- Özer, D. S. , Özer, K. (2016). Çocuklarda Motor Gelişim. Ankara: Nobel Yayınevi.
- Özsaker, M., & Orhun, A. (2005). İlköğretim Okullarında Beden Eğitimi Dersinin Amaç ve İçeriğine İlişkin Sorunlar. 4. Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Sempozyumu, Uludağ Üniversitesi, Bursa.
- Özşaker, M. (2012). Gençlerin serbest zaman aktivitelerine katılamama nedenleri üzerine bir inceleme. *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi*, 14(1), 126-131.
- Pehlivan, Z., Dönmez, B., & Yaşat, H. (2005). Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersine yönelik görüşleri. *Gazi beden eğitimi ve spor bilimleri dergisi*, 10(3), 51-62.
- Portman, P. A. (1996). Preservice elementary education majors beliefs about their elementary physical education classes (Pt. 1). *Indiana association for health, physical education, recreation and dance journal*, 25(2), 25-28.
- Poyraz A. (1999). Ortaöğretim kurumlarında ders dışı sportif faaliyetlerin organizasyonu katılım sorunları ve çözüm yolları üzerine bir araştırma (Afyon il örneği). Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Ankara.
- Sarı, İ. (2016). Büyük Sorun; Eğitim: Kurtuluş, Eğitilmiş İnsan... (Vol. 3). noktaekitap.
- Saydam, R. (2003). İlköğretim Okulu I ve II Devre Müzik Eğitiminde Eğitimci Sorunu. *Cumhuriyetimizin*, 80, 30-31.
- Senemoğlu, N. G. (1998). Öğrenme ve Öğretim, Özsen Matbaası Ltd. Şti., Ankara.
- Şirin, E. F., & Bozkurt, İ. (2005). İlköğretim okullarında görev yapan sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi dersi ile ilgili tutum ve uygulamaları. 4. Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Sempozyumu, 10-11.
- Taras, H. (2005). Okulda fiziksel aktivite ve öğrenci performansı. *Okul sağlığı dergisi*, 75 (6), 214-218.
- Tayga, Y. (1990). Türk spor tarihine genel bakış. TC Başbakanlık Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü.
- Taymaz, H. (2011). Devlet ve özel ilköğretim okullarında görev yapan beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin mesleki sorunlarının araştırılması (Antalya il örneği) (Doctoral dissertation, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü).

- Tezel Şahin, F. (1993). Üç–Altı Yaş Grubu Çocuklarının Anne Babalarının Çocuk Oyun ve Oyuncakları Hakkındaki Görüşlerinin İncelenmesi. Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü Çocuk Sağlığı ve Eğitimi Programı Bilim Uzmanlığı Tezi, Ankara.
- Tezcan, M. (1994). Eğitim Sosyolojisi, Ankara Zirve Ofset Basım, Ankara, 9.
- Topkaya, İ. (2012). İlkokullarda Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi Öğretimi. İstanbul: Kriter Yayınları, 1-78.
- Uslan, İ., Günay, M., Dekanı, S. B. F., Yıldırım, İ., Yenel, F., & Altunsoy, M. (2018) Gazi beden eğitimi ve spor bilimleri dergisi.
- Uslu, N. Ç., & Uslu, A. (2004). Değişen Dünyada Spor Endüstrisinin Gelişimi ve Spor Endüstrisinin Ekonomik Etkileri. The 10. Ichper Sd. Europe, 1.
- Uysal, S. (2003). Sınıf öğretmeni yetiştiren yükseköğretim kurumları ve bu kurumlarda uygulamaya konulan sanat eğitimi ders programları. *Kastamonu eğitim dergisi*, 121.
- Xiang, P., Lowy, S., & McBride, R. (2002). The impact of a field-based elementary physical education methods course on preservice classroom teachers' beliefs. *Journal of teaching in physical education*, 21(2), 145-161.
- Yamaner, F. (2001). Beden eğitimi ve spor'da temel ilkeler. Ekin Kitabevi.
- Yanpar, T. Ş. (1993). Ankara ilkokullarındaki ikinci devre (4.-5. sınıf) öğretmenlerinin öğretmenlik mesleği ve konu alanlarıyla ilgili görüşleri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 9(9).
- Yaylacı, F. (1998). İlköğretim okulları beden eğitimi dersi öğretim programının değerlendirilmesi.
- Yenal, T. H., Çamlıyer, H., & Saracaloğlu, A. S. (1999). İlköğretim ikinci devre çocuklarında beden eğitimi ve spor etkinliklerinin motor beceri ve yetenekler üzerine etkisi. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 4(3), 15-24.
- Yılmaz, E., & Şahin, L. Y. (2015). Dijital veri güvenliği farkındalığı ölçeğinin geliştirilmesi.
- Yüzüak, E. (2006). Kütahya'da ilköğretim ve liselerde görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinin mesleki sorunlarının araştırılması.
- Zgourides, GD (2000). CliffsQuickReview Sosyolojisi . Houghton Mifflin Harcourt.

7. EKLER

EK 1- Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Spor Dersinde Karşılaştıkları Problemlere Yönelik Veri Toplama Aracı

Değerli Katılımcı :

Bu anket, Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı Yüksek Lisans tezinde kullanılmak üzere ‘ ‘ **Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Spor Dersinde Karşılaştıkları Problemleri İncelenmesi** ‘ ‘ konulu bilimsel araştırmaya veri tabanı oluşturmak üzere hazırlanmıştır. Her bir sorunun doğru cevaplanması anketin doğru analiz edilebilmesi için büyük önem taşımaktadır. Anket formuna isim-soyadı yazılması gerekmektedir. Vereceğiniz cevaplar sadece bilimsel araştırmada kullanılacak olup elde edilen bilgiler kesinlikle başka bir amaç için kullanılmayacaktır ve saklı tutulacaktır.

Değerli katkı ve yardımlarınız için şimdiden teşekkür ederim. Saygılarımla...

ARAŞTIRMACI
SEÇKİN İŞGÜZAR

I.BÖLÜM

KİŞİSEL BİLGİLER

Aşağıda kişisel durumunuzla ilgili sorular yer almaktadır. Lütfen her soru için bırakılan boşluğu doldurunuz.

1. Cinsiyetiniz?

Erkek () Bayan ()

2. Beden Eğitimi Alanına Yönelik Özel Bir Eğitim Aldınız Mı ?

Evet ()

Hayır ()

II.BÖLÜM

Bu bölümde halen görev yaptığımız ilköğretim okulundaki beden eğitimi dersine ilişkin algularınıza yönelik görüşlerinizle ilgili; Tamamen Katılıyorum (TMK), Katılıyorum (K) Kararsızım (KRS), Katılmıyorum (AK) veya Hiç Katılmıyorum (HÇK) şıklarından bir tanesini işaretlemeniz istenmektedir.

Sorular	TMK	K	KRS	AK	HÇK
1. Beden eğitimi dersi vermek için yüksek öğretimde aldığım dersler yeterlidir.					
2. Beden eğitimi dersinin amaç ve ilişkilerini yeterince biliyorum.					
3. Beden eğitimi dersini uygulamak için kendimi yeterli buluyorum.					
4. Beden eğitimi konusunda formasyon almak bu dersin işlenmesini kolaylaştıracaktır.					
5. Beden eğitimi dersi vermek için alana yönelik özel bir eğitim almak gerekmektedir.					
6. Beden eğitimi dersinin işlenebilmesi için okul yönetimi yeterince katkıda bulunmaktadır.					
7. Beden eğitimi dersinin ders saati bu dersin işlenmesi için yeterlidir.					
8. Beden eğitimi dersi için okulun tesisleri yeterlidir.					
9. Beden eğitimi dersi için okulun malzemeleri yeterlidir.					
10. Beden eğitimi dersi için yeterli tesis ve malzemelerin olması dersin amaçlarına ulaşmamızı kolaylaştıracaktır.					
11. Beden eğitimi dersine spor ve malzemeleriyle katılmaya dikkat ediyorum.					
12. Beden eğitimi dersine çocukların spor malzemeleriyle katılmalarına dikkat ediyorum					
13. Beden eğitimi dersinde çocuklara sporu sevdirdiğime ve spor yapma alışkanlığı kazandırmaya çalışıyorum.					
14. Beden eğitimi ders saatini bu dersin işlenişi için ayırıyorum.					

15. Beden eğitimi dersinde öğrenciler başka bir ders yapılmasına istekli olmuyorlar.					
16. Beden eğitimi dersinin sınıfta yapılması öğrencileri mutlu etmiyor.					
17. Beden eğitimi dersinde başka dersler yapılmasını uygun bulmuyorum.					
18. Beden eğitimi dersi sınıf öğretmenlerinin ders yoğunluğunun fazla olmasından dolayı pek yapılmıyor.					
19. Beden eğitimi dersine beden eğitimi öğretmenlerinin girmesi daha yararlı olacaktır.					
20. Beden eğitimi dersi çocukları, fiziksel, zihinsel ve sosyal yönden olumlu etkiler.					
21. Beden eğitimi dersi oyun çağındaki çocuklar için diğer derslere göre biraz daha önemlidir.					
22. Beden eğitimi dersinde kalıcı davranış biçimlerinin kazanıldığını gözlemliyorum.					

EK 2- ETİK KURUL İZİN BELGESİ

T.C. AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ SOSYAL VE BEŞERİ BİLİMLERİ BİLİMSEL ARAŞTIRMA VE YAYIN ETİĞİ KURULU KARARLARI	
TOPLANTI SAYISI:06	KARAR TARİHİ:25.09.2019
KARAR 2019/98 Üniversitemiz Sağlık Bilimleri Enstitüsü Yüksek Lisans öğrencisi Seçkin İŞGÜZAR'ın "Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Spor Dersinde Karşılaştıkları Problemlerin Araştırılması" başlıklı yüksek lisans tezi kapsamında kullanacağı veri toplama araçlarının, etik açıdan sakıncalı olmadığına, katılanların oy birliği ile karar verildi.	
 Prof. Dr. İsa SAGBAS Sosyal ve Beşeri Bilimleri Bilimsel Araştırma ve Yayın Etik Kurulu Başkanı	

EK 3 ARASTIRMA IZIN BELGESI

	<p>T.C. AFYONKARAHISAR VALİLİĞİ İl Millî Eğitim Müdürlüğü</p>	
Sayı : 49809702-605.01-E.158052		03/01/2020
Konu : Seçgin İŞGÜZAR'ın Araştırma İzni		
VALİLİK MAKAMINA		
İlgi : a) Millî Eğitim Bakanlığı Yenilik ve Eğitim Teknolojileri Genel Müdürlüğünün 2017/25 sayılı Genelgesi. b) Afyon Kocatepe Üniversitesi Öğrenci İşleri Daire Başkanlığı'nın 12/11/2019 tarihli ve E.10380 sayılı yazısı.		
<p>Afyon Kocatepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı Tezli Yüksek Lisans Programı öğrencisi Seçgin İŞGÜZAR'ın "Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Spor Dersinde Karşılaştıkları Problemlerin Araştırılması" konulu tez çalışmasında kullanılmak üzere 2019-2020 eğitim-öğretim dönemi içinde Müdürlüğümüze bağlı ilgi (b) yazı ekinde ismi belirtilen okullarda öğrenim gören öğrencilere ilgi (a) genelgenin hükümleri doğrultusunda anket çalışması yapması, çalışmalarını tamamladıktan sonra sonuçların birer örneğini İl Millî Eğitim Müdürlüğüne teslim etmesi şartıyla, araştırma yapması Müdürlüğümüze uygun görülmektedir.</p> <p>Makamlarınızca da uygun görülmesi halinde olurlarınıza arz ederim.</p>		
<p>Metin YALÇIN İl Millî Eğitim Müdürü</p>		
<p>OLUR 03/01/2020</p> <p>Nurullah KAYA Vali a. Vali Yardımcısı V.</p>		
Ek: - İlgî Yazı ve Ekleri (17 Sayfa)		
Ayrıntılı bilgi için: Tolga YEŞİLÇAYIR Kararın İy Merkezi / AFYONKARAHİSAR e-posta: arge03@meh.gov.tr / afyonstrateji@gmail.com	İL MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ Ar-Ge Elektronik Ağ: afyon.meh.gov.tr Tel: (0 272) 214 24 28 Faks (0 272) 2137605	

ÖZGEÇMİŞ

08.03.1992 yılında Aydın'ın Söke ilçesinde doğdu. İlköğretimi Afyonkarhisar Merkez Özerler İÖO da okudu. Bu dönemde güreş, futbol ve atletizm branşlarında okul takımları ve liglerde lisanslı olarak mücadele etti. Afyonkarhisar Atatürk Lisesinde eğitimine devam etti. Lise yıllarında Afyonspor futbol takımı ve okul takımında oynadı. 2011 yılında Afyon Kocatepe Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek okulunda Antrenörlük bölümünü kazandı. 2015 yılında kıdemli tenis antrenörü olarak mezun olduktan sonra 2017 yılında Afyon Kocatepe Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı Sağlık Bilimleri Enstitüsünde tezli yüksek lisansa başladı. 2015-2017 yılları arası Ankara Büyükşehir Belediyesi'nde spor eğitmeni olarak görev aldı. 2018 yılından beri aktif olarak (2021) Afjet Afyonspor'da Futbol Antrenörü olarak görev yapmaktadır.